

DUMINICA

ÎN CARE SE CITEȘTE SFÂNTA EVANGHELIE A PILDEI VAMEȘULUI ȘI A FARISEULUI

LA VECERNIE, SÂMBĂTĂ SEARA

După Psalmul obișnuit, se cântă Fericit bărbatul... citind Catisma toată. La Doamne, strigat-am... se pun stihirile pe 10: 3 stihiri ale Învierii, și 4 ale lui Anatolie, din Octoih, iar din Triod aceste două idiomele, repetând pe cea dintâi.

Glasul 1:

Să nu ne rugăm ca fariseul, fraților, că cel ce se înalță pe sine, se va smeri; ci să ne smerim înaintea lui Dumnezeu ca vameșul, prin postire, strigând: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi păcătoșii (*de două ori*).

Fariseul de slava deșartă fiind biruit, iar vameșul cu pocăință plecându- se, au venit la Tine însuși, Stăpâne. Ci acela laudându- se, s-a lipsit de bunătăți; iar acesta negrăind s-a învrednicit darurilor. În aceste suspinuri întărește-mă Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Atotțiitorule, Doamne, știu cât pot lacrimile! Că pe Iezechia din porțile morții l-au ridicat, pe cea păcătoasă din păcatele cele de mulți ani au mântuit-o; iar pe vameșul, mai presus decât pe fariseul, l-au îndreptat. Ci mă rog, împreună cu aceștia numărându-mă, să mă miluiești.

Și acum..., a Născătoarei, cea dintâi, a glasului de rând.

LA LITIE

Stihira hramului, după obicei.

Slavă..., glasul al 3-lea:

Cunoscând, suflete al meu, osebirea vameșului și a fariseului, urăște glasul cel trufaș al aceluia și dorește rugăciunea cea cu bună-umilință a acestuia și strigă: Dumnezeu milostivește-Te spre mine păcătosul și mă miluiește.

Și acum..., a Născătoarei-Învierii, același glas:

Fără sămânță, din Dumnezeiescul Duh și cu sfatul Tatălui, ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu, pe Cel ce este din Tatăl fără mamă mai înainte de veci, și pentru noi din tine fără de tată fiind, cu trup L-ai născut, și prunc fiind cu lapte L-ai hrănit. Pentru aceasta nu înceta, Preacurată, a-L ruga să mântuiască din primejdii sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului, după Alfa-Vita.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Îngreuiți fiind ochii mei, de fărădelegile mele, nu pot să privesc și să văd înălțimea cerului; ci mă primește, ca pe vameșul, și pe mine, cel ce mă pocăiesc, Mântuitorule, și mă miluiește.

Și acum..., a Născătoarei, același glas:

Biserică și ușă ești, palat și scaun împărătesc, Fecioară, cu totul cinstită; prin care Răscumpărătorul meu, Hristos Domnul, S-a arătat celor ce dormeau în întuneric, Soarele dreptății fiind, vrând să lumineze pe cei ce i-a zidit după chipul Său, cu mâna Sa. Pentru aceasta, cu totul lăudată, ca ceea ce ca o maică, ai agonisit îndrăzneală către Dânsul, roagă-L, Preacurată, neîncetat, să mântuiască sufletele noastre.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară... *(de 3 ori)*.

DUMINICĂ LA UTRENIE

După cei șase psalmi, Dumnezeu este Domnul... pe glasul Octoihului. Se zice troparul Învierii de două ori. Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu. Apoi obișnuitele stihologii, sedelnele Octoihului. După Fericiți cei fără prihană..., troparele: Soborul îngeresc..., ipacoi, antifoanele și prochimenul glasului. Toată suflarea..., **Evangelhia Învierii de rând**, Învierea lui Hristos văzând..., **Psalmul 50**.

Slavă..., glasul al 8-lea;

Ușile pocăinței deschide-mi mie, Dătătorule de viață; că mânecă duhul meu la Biserica Ta cea sfântă, purtând locaș al trupului, cu totul spurcat. Ci ca un îndurat curățește-l, cu mila milostivirii Tale.

Și acum..., a Născătoarei:

În cărările mântuirii îndreptează-mă, Născătoare de Dumnezeu, căci cu păcate grozave mi-am spurcat sufletul și cu lenevire mi-am cheltuit toată viața mea; ci cu rugăciunile tale, Preacurată, spală-mă de toată necurăția.

Apoi stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Și stihira aceasta, glasul al 6-lea:

La mulțimea faptelor mele celor rele, cugetând eu ticălosul, mă cutremur de înfricoșătoarea zi a judecății; ci îndrăznind spre mila milostivirii Tale, ca David strig Ție: Miluiește-mă Dumnezeule după mare mila Ta.

Canoanele se pun astfel: al Învierii din Octoih, cu Irmosul pe 4; al Crucii și Învierii pe 2, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2 și a Triodului pe 6.

Iar de se va întâmpla pomenirea vreunui sfânt mare, se pune: Canonul Învierii cu irmosul pe 4, al sfântului pe 4 și al Triodului pe 6.

CONDAC, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Suspini ca ale vameșului să aducem Domnului, și la El să cădem noi păcătoșii, ca la un Stăpân; că El voiește mântuirea tuturor oamenilor și dă iertare tuturor celor ce se pocăiesc. Că pentru noi S-a întrupat, Dumnezeu fiind împreună fără de început cu Tatăl.

ICOS

Pe noi înșine, fraților, toți să ne smerim, cu suspinuri și cu tânguirii să batem cugetul, ca atunci, la judecata cea veșnică, să ne arătăm acolo credincioși nevinovați, dobândind iertare; că acolo este în adevăr odihna, pe care să ne rugăm acum să o vedem. Acolo durerea, întristarea și suspinurile cele din adânc sunt îndepărtate, în Edenul cel minunat. Al cărui făcător este Hristos, Dumnezeu fiind împreună fără de început cu Tatăl.

LUMINÂNDA ÎNVIERII

Slavă..., a Triodului:

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Să fugim de grăirea cea trufașă și înrăutățită a fariseului, și să ne învățăm smerenia vameșului cea preabună, ca să ne înălțăm, strigând către Dumnezeu, împreună cu acela: Milostivește-Te spre robii Tăi, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, Hristoase Mântuitorule, și răbdând crucea de voie, ai ridicat lumea cu dumnezeiasca Ta putere.

Și acum..., a Născătoarei:

Făcătorul zidirii și Dumnezeu tuturor a luat trup omenesc, Născătoare de Dumnezeu, din curatul tău pântece, întru tot

lăudată, și toată firea mea cea stricată a înnoit-o, lăsându-te după naștere iarăși ca și mai înainte de naștere. Pentru aceasta cu credință toți lăudându-te, strigăm: Bucură-te lauda lumii.

LA LAUDE

Se pun stihurile pe 8: 4 ale Învierii din Octoih și 4 ale Triodului, aceste idiomele:

Glasul 1:

Să nu ne rugăm ca fariseul, fraților; că cel ce se înalță pe sine, se va smeri. Să ne smerim înaintea lui Dumnezeu ca vameșul, prin postire, strigând: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi păcătoșii.

Fariseul de slava deșartă fiind biruit, iar vameșul, cu pocăință plecându-se, au venit la Tine însuși, Stăpâne. Dar acela lăudându-se, s-a lipsit de bunătați; iar acesta negrăind s-a învrednicit darurilor. Întru aceste suspinuri întărește-mă, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Glasul al 3-lea:

Stih: *Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu! Înalță mâna Ta! Nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit!*

Cunoscând suflete al meu osebirea vameșului și a fariseului, urăște glasul cel trufaș al aceluia, și dorește rugăciunea cea bună cu umilință a acestuia și strigă: Dumnezeule, milostivește-Te spre mine păcătosul și mă miluiește.

Stih: *Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.*

Glasul fariseului cel mult lăudăros, credincioșii urându-l și râvnind rugăciunii vameșului, celei cu bună umilință, smerindu-ne pe noi înșine, să nu cugetăm cele trufașe; ci să strigăm cu umilință: Dumnezeule, milostivește-Te spre păcatele noastre.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Pe fariseul ce se îndreptătea pe sine lăudându-și faptele, l-ai osândit, Doamne, și pe vameșul, ce s-a smerit și cu suspinuri a cerut iertare, l-ai îndreptat. Că nu primești gândurile cele mărețe, și inimile cele zdrobite nu le defăimezi. Pentru aceasta și noi cu smerenie cădem înaintea Ta, Cel ce ai pătimit pentru noi: dă-ne iertare și mare milă.

Și acum... Prebinecuvântată ești...

DUMINICA

ÎN CARE SE CITEȘTE SFÂNTA EVANGHELIE CU PILDA ÎNTOARCERII FIULUI RISPITOR

LA VECERNIE, SÂMBĂTĂ SEARA

După Psalmul cel obișnuit se cântă Fericit bărbatul... Catisma toată. La Doamne, strigat-am... se pun stihirile pe 10: 3 stihiri ale Învierii, 3 ale lui Anatolie din Octoih, și 4 ale Triodului, repetându-le.

Glasul 1:

În țară fără de păcat și plină de viață m-am încrezut și, semănând păcatul, cu secera am secerat spicele lenevirii și, în loc de snopi, am grămădit stogurile faptelor mele, pe care nu le-am și așternut în aria pocăinței. Dar Te rog pe Tine, Cel dinainte de veci, lucrătorul nostru Dumnezeu, vântură pleava lucrărilor mele în vântul milostivirii Tale, și adună grâu: iertarea sufletului meu; închizându-mă în jitnița Ta cea cerească, și mă mântuiește (*de două ori*).

Să cunoaștem, fraților, puterea tainei, că preabunul părinte, întâmpinând pe fiul cel desfrânat, care s-a întors de la păcat la casa părintească, îl îmbrățișează și iarăși îi dăruiește cunoașterile slavei sale; și veselie de taină face celor de sus, înjunghiind vițelul cel îngrășat; ca noi să viețuim cu vrednicie Celui ce S-a junghiat, Celui iubitor de oameni Părintelui și Celui slăvit, ce S-a junghiat, Mântuitorului sufletelor noastre (*de două ori*).

Slavă..., glasul al 2-lea:

O! de câte bunuri m-am lipsit, eu, ticălosul, pe mine însumi. O, de Ia ce împărăție am căzut, eu, pățimașul. Avuția pe care am luat-

o, am cheltuit-o, porunca am călcat-o. Vai mie, ticăloase suflete, că în locul cel veșnic voi fi osândit. Pentru aceasta mai înainte de sfârșit, strigă către Hristos Dumnezeu: Primește-mă, Dumnezeule, ca pe fiul cel desfrânat și mă miluiește.

Și acum... a Născătoarei, cea dintâi, a glasului de rând.

LA LITIE

Stihira hramului, după obicei, apoi:

Slavă..., glasul al 4-lea:

Ca fiul cel desfrânat am venit și eu, Îndurate, care toată viața am cheltuit-o întru înstrăinare; risipit-am bogăția pe care mi-ai dat-o, Părinte; primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, Dumnezeule, și mă miluiește.

Și acum..., a Născătoarei, același glas.

Caută spre rugăciunile robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără de prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră, din tot necazul izbăvindu-ne pe noi; că pe tine singură te avem ancoră tare și neclintită și a ta ocrotire am dobândit. Să nu fim rușinați, Stăpână, cei ce te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: Bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria și acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului, apoi:

Slavă..., glasul al 6-lea:

Risipind bogăția darului celui părintesc, am păscut eu, ticălosul, împreună cu dobitoacele cele necuvântătoare și, poftind hrana lor, leșinam de foame, flămând fiind. Dar întorcându-mă la Tatăl cel milostiv, strig cu lacrimi: Primește-mă ca pe un argat, pe mine, cel ce cad la iubirea ta de oameni, și mă mântuiește.

Și acum..., a Născătoarei:

Făcătorul și Răscumpărătorul meu, Preacurată, Hristos Domnul, din pântecul tău ieșind, întru mine îmbrăcându-Se, din blestemul cel dintâi, pe Adam l-a slobozit. Pentru aceasta ție, Preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu și Fecioarei cu adevărat, strigăm fără tăcere ca îngerul: Bucură-te! Bucură-te, Stăpână, folositoarea și acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

DUMINICĂ LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... **troparul Învierii, de două ori, Slavă...** Și acum... **al Născătoarei, și obișnuitele catisme. Polieleul, cei doi Psalmi obișnuiți, la care se adaugă și al treilea Psalm (136): La râul Babilonului... cu Aliluia, antifoanele și prochimenul glasului. Toată suflarea... Evanghelia Învierii, Învierea lui Hristos... Psalmul 50.**

Slavă..., glasul al 8-lea: Ușile pocăinței...

Și acum... a Născătoarei, același glas: În cărările mântuirii...

Apoi stihira, glasul al 6-lea: Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta... La mulțimea faptelor mele... Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... Și ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor...

Canoanele se pun: al Învierii, din Octoih, cu irmosul pe 4, al Crucii și al Învierii pe 2, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2 și al Triodului pe 6. Iar slujba de la Minei se cântă la Pavecerniță, vineri seara.

Catavasie, glasul al 2-lea

Cântarea 1

Cântarea lui Moise luând, suflete, strigă: Ajutor și acoperitor mi-a fost mie spre mântuire: Acesta este Dumnezeul meu, și-L voi preaslăvi pe El.

Cântarea a 3-a

Mintea mea cea neroditoare, aducătoare de roadă arat-o, Dumnezeule; Lucrătorule al virtuților, Săditorule al celor bune, cu milostivirea Ta.

SEDEALNA, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău...

Grăbește de-mi deschide brațele părintești, că în desfrâu mi-am cheltuit viața. Căutând spre bogăția necheltuită a îndurărilor Tale, Mântuitorule, nu-mi trece cu vederea acum inima mea sărăcită; că Ție, Doamne, cu umilință strig: Greșit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce nu știi de mire, curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, care singură ești ocrotire și acoperământ credincioșilor, izbăvește de primejdii și de necazuri și de cumplitele nevoi pe toți cei ce-și au nădejdiile spre tine, Fecioară; și cu dumnezeieștile tale rugăciuni mântuiește sufletele noastre.

Cântarea a 4-a

Nașterea Ta cea din Fecioară, proorocul mai înainte văzând-o, a propovăduit strigând: Auzit-am auzul Tău și m-am temut; că de la miazăzi și din muntele cel sfânt și umbrit ai venit, Hristoase.

Cântarea a 5-a

Noaptea trecând, s-a apropiat ziua și lumina în lume a strălucit. Pentru aceasta Te laudă cetele îngerești și Te slăvesc pe Tine, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea a 6-a

Întru adâncul păcatelor sunt cuprins, Mântuitorule, și în marea vieții mă cufund; dar precum ai scos pe Iona din chit, așa mă scoate și pe mine din patimi, și mă mântuiește.

CONDAC, glasul al 3-lea:

De la părinteasca slavă a Ta depărtându-mă neînțelepțește, în răutăți am risipit bogăția ce mi-ai dat. Pentru aceasta glasul desfrânatului aduc Ție: Greșit-am înaintea Ta, Părinte îndurate. Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, și mă fă ca pe unul din argații Tăi.

ICOS

Să auzim Scripturile Mântuitorului nostru, Care ne învață totdeauna cu glasul Său, despre cel ce a fost desfrânat și în urmă iarăși s-a înțelepțit; și cu credință să urmăm pocăinței bune a acestuia; și, Celui ce știe toate cele ascunse, cu inimă smerită să strigăm: Greșit-am Ție, Părinte îndurate, și nu suntem vrednici nici odinioară să ne chemăm fii ai Tăi, ca mai înainte; ci, ca Cel ce ești din fire iubitor de oameni, Tu primește-ne și ne fă ca pe unul din argații Tăi.

Cântarea a 7-a

Heruvimilor asemănându-se tinerii, în cuptor dănuiau, strigând: Bine ești cuvântat, Dumnezeu, că în adevăr și judecată ai adus asupra-ne acestea toate, pentru păcatele noastre, Cel ce ești prealăudat și preaslăvit întru toți vecii.

Cântarea a 8-a

Pe Cel ce a închipuit mai înainte în rug, lui Moise, minunea Fecioarei, în muntele Sinai oarecând, Iăudați-L, binecuvântați-L, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Dintre pământeni cine a auzit una ca aceasta; sau cine a văzut vreodinioară: Fecioară să se fi aflat având în pânțece, și fără durere să fi născut prunc? În acest chip este minunea ta, și pe tine, Preacurată, Născătoare de Dumnezeu, Marie, te mărim.

LUMINÂNDA ÎNVIERII

apoi a Triodului:

Podobie: Femei, auziți glas...

Bogăția harului, pe care mi-ai dat-o, Mântuitorule, ducându-mă în țări străine eu ticălosul, rău am cheltuit-o, viețuind desfrânat, și am risipit-o demonilor, înșelându-mă; dar acum întorcându-mă, primește-mă ca pe desfrânatul, Părinte, îndură-te și mă mântuiește.

Slavă...

Risipit-am avuția Ta, Doamne, cheltuind-o, și m-am supus eu, ticălosul, demonilor în chip viclean; dar Tu, preamilostive Mântuitorule, îndură-Te de cel desfrânat și curățește pe cel spurcat, dându-mi haina cea dintâi a Împărăției Tale.

Și acum..., a Născătoarei:

Sfântă Maică Fecioară, binevestirea cea mare a apostolilor și a mucenicilor, a proorocilor și a cuvioșilor, fă milostiv nouă, robilor tăi, pe Fiul tău și Domnul, de Dumnezeu Născătoare, când va șede să judece pe fiecare după vrednicie.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 8: 4 ale Învierii, 1 a lui Anatolie din Octoih și 3 ale Triodului, aceste idiomele:

Glasul al 2-lea:

Glasul desfrânatului aduc Ție, Doamne, greșit-am înaintea ochilor Tăi, Bunule; risipit-am bogăția darurilor Tale; dar mă primește pe mine, cel ce mă pocăiesc, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Glasul al 4-lea

Stih: *Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu! Înălță-se mâna Ta!
Nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit!*

Ca fiul cel desfrânat am venit, Îndurate, și eu, care toată viața o am cheltuit în țări străine; risipit-am bogăția pe care mi-ai dat-o, Părinte; primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc, Dumnezeuule, și mă miluiește.

Glasul al 8-lea :

Stih: *Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.*

Cheluind în desfrânări averea părintească și risipind-o, pustiu m- am făcut, sălășluindu-mă în țara cetățenilor vicleni; dar, neputând răbda mai mult locuirea împreună cu ei, întorcându-mă strig Ție, înduratului Părinte: Greșit-am la cer și înaintea Ta. Și nu sunt vrednic să mă chem fiul Tău; fă-mă ca pe unul din argații Tăi, Dumnezeuule, și mă miluiește.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Bunule Părinte, depărtatu-m-am de la Tine, dar nu mă părăsi, nici nu mă arăta netrebnic Împărăției Tale. Vrajmașul cel cu totul viclean m-a dezbrăcat și mi-a luat bogăția; darurile cele sufletești le-am risipit ca un desfrânat. Deci sculându-mă și întorcându-mă către Tine strig: Fă-mă ca pe unul din argații Tăi, Cel ce pentru mine Ți-ai întins pe cruce preacuratele Tale mâini ca să mă scoți de la fiara cea cumplită și cu haina cea dintâi să mă îmbraci, ca un singur mult-Milostiv.

Și acum..., Preabinecuvântată ești...

DUMINICA LĂSATULUI SEC DE CARNE „A ÎNFRICOȘĂTOAREI JUDECĂȚI”

LA VECERNIE, SÂMBĂTĂ SEARA

După Psalmul cel obișnuit, se cântă **Fericit bărbatul... citind Catisma toată. La Doamne, strigat-am... se pun stihirile pe 10: 3 stihiri ale Învierii, 3 ale lui Anatolie din Octoih și 4 podobnice din Triod, glasul al 6-lea:**

Podobie: Toată nădejdea punându-și...

Când va fi să vii să faci judecată dreaptă, pread dreptule Judecător, șezând pe scaunul slavei Tale, râu de foc înfricoșând, va trage înaintea divanului Tău pe toți, stând înaintea Ta puterile cerești, și oamenii cu frică vor fi judecați, fiecare precum a lucrat; atunci, să-Ți fie milă de noi și să ne învrednicești, Hristoase, de partea celor mântuiți, ca un îndurat.

Cărțile se vor deschide și se vor arăta faptele oamenilor înaintea divanului Tău celui de neîndurat; și va răsuna toată valea plângerii cu groaznică scrâșnire, văzând pe toți cei ce au păcătuit trimiși în chinurile cele veșnice, cu dreaptă judecata Ta, și fără de folos plângând, Îndurate. Pentru aceasta Te rugăm pe Tine, Bunule, să-Ți fie milă de noi, cei ce Te laudăm, Unule, mult-Milostive.

Trâmbițele vor suna, și mormintele se vor deșerta, și se va scula toată firea omenească, cutremurându-se; cei ce au făcut bine, cu bucurie se vor bucura, așteptând să ia plată; iar cei ce au păcătuit vor tremura cumplit văitându-se, fiind trimiși la chinuri și de cei aleși

despărțindu-se. Doamne al slavei, milostivește-Te spre noi, ca un bun, și ne învrednicește pe noi de partea celor ce Te-au iubit pe Tine.

Plâng și mă tânguiesc, când îmi vine în simțire focul cel veșnic, întunericul cel mai din afară și tartarul, viermele cel cumplit și scrâșnirea dinților cea neîncetată, și durerea ce va să fie celor ce au greșit peste măsură, și pe Tine, Cel preabun, cu vicleană voie, Te-au mâniat, dintre care unul și cel dintâi sunt eu ticălosul. Ci, Judecătorule, ca un îndurat, mântuiește-mă cu mila Ta.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Când se vor așeza scaunele și se vor deschide cărțile și Dumnezeu va șede la judecată, o, ce frică va fi atunci! Îngerii stând înaintea cu frică și râul de foc curgând; ce vom face atunci, noi oamenii cei vinovați de multe păcate? Și când Îl vom auzi chemând pe cei binecuvântați ai Tatălui întru Împărăție, iar pe cei păcătoși trimițându-i la chinuri, cine va suferi acea înfricoșătoare hotărâre? Ci Unule, Iubitorule de oameni, Mântuitorule, Împărate al veacurilor, mai înainte până ce va sosi sfârșitul, prin pocăință, întorcându-mă, miluiește-mă.

Și acum... a Născătoarei, cea dintâi a glasului de rând.

LA LITIE

Stihira hramului, după obicei, apoi:

Slavă..., glasul al 7-lea

Cunoscând poruncile Domnului așa să viețuim: pe cei flămânzi să-i hrănim, pe cei însetați să-i adăpăm, pe cei goi să-i îmbrăcăm, pe străini să-i aducem în casă, pe bolnavi și pe cei din temniță să-i căutăm; ca să zică și către noi Cel ce va să judece tot pământul: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți împărăția ce s-a gătit vouă.

Și acum..., a Născătoarei:

Sub acoperământul tău, Stăpână, toți pământenii scăpând, strigăm ție, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea noastră: izbăvește-ne pe noi de greșalele cele fără de măsură, și mântuiește sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului, apoi: Slavă..., glasul al 8-lea:

Vai mie, înnegritule suflete! Până când de Ia răutăți nu te mai curmezi? Până când zaci în lene? De ce nu-ți aduci aminte de înfricoșătorul ceas al morții? De ce nu te cutremuri cu totul de înfricoșătoarea judecată a Mântuitorului? Oare ce vrei să răspunzi, sau cum vrei să dai seama? Lucrurile tale stau față, spre mustrarea ta, faptele tale te vădesc, pârându-te. Deci, o suflete! Vremea a sosit, aleargă, apucă înainte și cu credință strigă: Greșit-am, Doamne, greșit-am Ție; dar știu, Iubitorule de oameni, bunătatea Ta; Păstorule cel bun, nu mă despărți pe mine de la starea cea de-a dreapta Ta, pentru mare mila Ta.

Și acum..., a Născătoarei, același glas:

Fecioară ce nu știi de mire, care ai zămislit în chip de negrăit pe Dumnezeu cu trup, Maica Dumnezeului Celui Preaînalt, primește rugăciunile robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, care dăruiești tuturor curățire de greșale; primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toți.

DUMINICĂ LA UTRENIE

După Dumnezeu este Domnul... **troparul Învierii de două ori. Slavă... Și acum..., al Născătoarei și obișnuitele stihologii.**

După aceea polieleul, antifoanele, prochimenul glasului și **Evangelia Învierii: Învierea lui Hristos... Psalmul 50, apoi**

Slavă..., glasul al 8-lea: Ușile pocăinței..., Și acum..., a Născătoarei, același glas: În cărările mântuirii...

Apoi Stihira, glasul al 6-lea:

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta... La mulțimea faptelor mele...

Canoanele se pun: al Învierii, din Octoih, cu irmosul pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2 și al Triodului pe 8.

Catavasie, glasul al 6-lea

Cântarea 1

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu, și-L voi preaslăvi pe El, Dumnezeul părintelui meu, și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Cântarea a 3-a

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale inima mea, care se clatină, că singur ești sfânt și drept.

SEDEALNA

glasul al 6-lea:

Gândesc la ziua cea înfricoșătoare și plâng de faptele mele cele viclene; cum voi răspunde Împăratului celui nemuritor? Și cu ce îndrăzneală mă voi uita la Judecătorul, eu, dezmierdatul? Milostive Părinte, Fiule Unule-Născut și Duhule Sfinte, miluiește-mă.

Slavă...

În valea plângerii, în locul ce ai rânduit, când vei șede, Milostive, să faci judecată dreaptă, să nu vădești cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor; ci Te milostivește, Dumnezeule, și mă miluiește.

Și acum..., a Născătoarei:

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură și neînfricată ajutorință cer; milostivește-te spre poporul cel ce lesne se primejduiește, roagă pe milostivul Dumnezeu să izbăvească sufletele noastre de toată certarea, ceea ce ești una binecuvântată.

Cântarea a 4-a

Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut, că vrei să Te naști din Fecioară, și oamenilor să Te arăți, și a zis: Auzit-am auzul Tău și m-am temut, slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

De noapte mâncând eu, Iubitorule de oameni, Te rog luminează-mă și mă îndreptează și pe mine spre poruncile Tale și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Cântarea a 6-a

Strigat-am cu toată inima mea, către milostivul Dumnezeu, și m-a auzit din iadul cel mai de jos, și a scos din stricăciune viața mea.

CONDAC, glasul 1:

Când vei veni, Dumnezeule, pe pământ cu mărire și toate se vor cutremura și râul cel de foc înaintea divanului va curge, cărțile se vor deschide și cele ascunse se vor vădi; atunci să mă izbăvești de focul cel nestins și să mă învrednicești a sta de-a dreapta Ta, Judecătorule preadrepte.

ICOS

De înfricoșătorul Tău divan aducându-mi aminte, preabunule Doamne, și de ziua judecății, mă înfricoșez și mă tem, vădit fiind de cugetul meu. Când vei șede pe scaunul Tău și vei face cercetare, atunci nimeni nu va putea tăgădui păcatele, adevărul vădindu-le și frica cuprinzându-l. Că tare va suna atunci focul

gheenei, și păcătoșii vor scrâșni; ci mă miluiește mai înainte de sfârșit și mă iartă, Judecătorule preadrepte.

Cântarea a 7-a

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ai poruncit nouă. Ci nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeuul părinților.

Cântarea a 8-a

Pe Cel ce-L slăvesc oștile cerești, și de Dânsul se înfricoșează heruvimii și serafimii, toată suflarea și făptura laudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Nașterea zămislirii celei fără sămânță este netălmăcită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat, că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta, pe tine, toate neamurile, ca pe o Maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

LUMINÂNDA ÎNVIERII

apoi a Triodului:

La ziua cea înfricoșătoare a judecății și a slavei Tale celei negrăite gândind, mă îngrozesc cu totul, Doamne, și tremurând strig cu frică: Când vei veni, Hristoase Dumnezeule, cu slavă pe pământ, ca să judeci toate câte sunt, atunci să mă izbăvești de toată pedeapsa pe mine ticălosul, învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, Stăpâne.

Slavă...

Iată vine ziua Domnului Atotstăpânitorului, și cine va suferi frica venirii Lui? Căci cuptorul arzător și ziua mâniei este, întru care Judecătorul va șede, dând fiecăruia după vrednicia faptelor.

Și acum..., a Născătoarei:

La ceasul cercetării și al venirii celei înfricoșătoare a Stăpânului celui iubitor de oameni gândind, cu totul mă cutremur și,

întristându-mă, strig către Tine, preadrepte Judecătorul meu și Unule, mult-îndurate: Primește- mă pe mine cel ce mă pocăiesc, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

LA LAUDE

Se pun stihirile: 4 ale Învierii, 1 a lui Anatolie din Octoih, și 4 ale Triodului, aceste idiomele, glasul al 6-lea:

Gândesc la ziua aceea și la ceasul când avem să stăm toți goi ca niște osândiți, înaintea nemitarnicului Judecător; că atunci trâmbița va suna tare, și temelile pământului se vor clătina, și morții din morminte vor învia, și toți de o vârstă se vor face; și cele ascunse ale tuturor vor sta de față înaintea Ta. Și vor plânge și se vor tângui și în focul cel mai din afară vor merge cei ce nici odinioară nu s-au pocăit; iar ceata dreptilor va intra, în bucurie și în veselie, în camera cerească.

Stih: *Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.*

O, ce ceas va fi atunci, și ce zi înfricoșătoare, când va șede Judecătorul pe scaunul cel înfricoșător! Cărțile se vor deschide, și faptele se vor vădi, și cele ascunse ale întunericului se vor arăta; îngerii vor alergera împrejur, adunând toate neamurile. Veniți de auziți împărați și domni, cei robiți și cei liberi, păcătoșii și dreptii, bogații și cei săraci, că vine Judecătorul, Cel ce va să judece toată lumea. Și cine va putea sta înaintea feței Lui, când îngerii vor sta vădind lucrurile, cugetele și gândurile cele din noapte și cele din zi? O, ce ceas va fi atunci! Ci mai înainte de sosirea sfârșitului, sârguiește-te suflete, strigând: Dumnezeule, îtoarce-mă și mă mântuiește ca un îndurat.

Glăsul al 8-lea:

Stih: *Veseli-mă-voi și mă voi bucura întru Tine, cânta-voi numele Tău, Înalte.*

Daniel proorocul, bărbatul doririlor fiind, dacă a văzut puterea lui Dumnezeu, așa a strigat: Judecătorul a șezut și cărțile s-au deschis. Vezi, suflete al meu, de postești, nu defăima pe vecinul tău. Ferește-te de bucate, dar nu osândi pe fratele tău; ca nu cumva fiind trimis în foc, să te topești ca ceara; ci fără împiedicare să te ducă Hristos întru împărăția Sa.

Glăsul 1:

Stih: *Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu! Înaltă-se mâna Ta! Nu uita pe săracii Tăi până la sfârșit!*

Să ne curățim mai înainte pe noi, fraților, cu împărăteasa virtuților; că iată a venit, aducându-ne nouă bogăție nepieritoare; potolește umflarea poftelor și împacă cu Stăpânul pe cei ce au greșit. Pentru aceasta cu veselie să o primim pe dânsa, strigând lui Hristos Dumnezeu: Cel ce ai înviat din morți păzește-ne neosândiți pe noi, cei ce Te slăvim pe Tine, Cel ce singur ești fără de păcat.

Slavă..., tot aceasta. Și acum... a Născătoarei: Preabinecuvântată ești...

DUMINICA

LĂSATULUI SEC DE BRÂNZĂ

„A IZGONIRII LUI ADAM DIN RAI”

LA VECERNIE, SÂMBĂTĂ SEARA

La Vecernia mare, după psalmul obișnuit, se cântă: Fericit bărbatul..., catisma toată. La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 10: 3 stihiri ale Învierii, 3 ale lui Anatolie din Octoih și 4 ale Triodului, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Făcătorul meu, Domnul, luând țărâna din pământ și însuflețindu-mă cu suflare de viață, m-a înviat și m-a cinstit a fi stăpânitor pe pământ tuturor celor văzute, și locuitor împreună cu îngerii. Iar Satana înșelătorul, lucrând cu șarpele ca printr-o unealtă, m-a amăgit prin mâncare și de mărirea Lui Dumnezeu m-a osebit și m-a dat morții celei mai de dedesubt în pământ. Ci Tu, ca un stăpân și îndurat, iarăși mă cheamă.

De veșmântul cel de Dumnezeu țesut m-am dezbrăcat eu ticălosul, prin sfatul vrăjmașului, neascultând porunca Ta cea dumnezeiască, Doamne. Și m-am îmbrăcat acum cu frunze de smochin și cu haine de piele; căci m-am osândit a mânca prin sudori pâine cu muncă; și pământul a fost blestemat să-mi rodească spini și pălămidă. Ci Tu, Cel ce Te-ai întrupat din Fecioară în anii cei de apoi, chemându-mă, iarăși adu-mă în rai.

Raiule preacinstite, podoaba cea frumoasă, locașul cel de Dumnezeu zidit, veselia cea nesfârșită și desfătarea, mărirea dreptilor, frumusețea profeților și sălășluirea sfinților, cu sunetul

frunzelor tale roagă pe Ziditorul tuturor, să-mi deschidă ușile pe care cu neascultare le-am închis; și să mă învrednicesc a mă împărtăși de pomul vieții și al bucuriei, cu care mai înainte întru Tine m-am desfătat.

Adam a fost scos din rai pentru neascultare, și de la desfătare a fost lepădat, amăgit fiind de vorbele femeii, și gol a șezut în preajma locului, tânguindu-se: vai mie! Deci să ne sârguim toți, să primim vremea Postului supunându-ne evangheliceștilor rânduieli; ca prin ele făcându-ne plăcuți lui Hristos, să dobândim iarăși sălășluirea raiului.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Șezut-a Adam în preajma raiului, și, de goliciunea sa plângând, se tânguia: Vai mie, celui ce m-am supus înșelăciunii celei viclene, și am fost furat de ea și de mărire m-am depărtat. Vai mie, celui dezbrăcat de nevinovăție și lăsat în sărăcie. Ci, o, raiule, de acum nu mă voi mai desfăta întru dulceața ta. Nu voi mai vedea pe Domnul și Dumnezeu și Ziditorul meu; căci în pământ voi merge, din care am și fost luat. Milostive îndurate, strig către Tine: Miluiește-mă pe mine cel ce am căzut.

Și acum..., a Născătoarei, a glasului ce va fi de rând.

LA LITIE

După obicei, stihira hramului.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Soarele razele și-a ascuns, luna cu stelele în sânge s-au schimbat, munții s-au înfricoșat, dealurile s-au cutremurat, când s-a închis raiul ieșind Adam, cu mâinile bătându-și fața și zicând: Milostive, miluiește-mă pe mine cel ce am căzut.

Și acum..., a Născătoarei:

În taină te laudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Mărie: că te-ai arătat scaun al marelui Împărat, cort preasfânt mai desfătat decât cerurile, car de heruvimi și mai presus decât serafimii, cămară a măririi; că din tine a ieșit întrupându-Se Dumnezeul tuturor. Pe Acela roagă-L, să mântuiască sufletele noastre.

STIHOAVNA Octoihului

Slavă..., glasul al 6-lea:

Scos a fost Adam din rai pentru mâncare; pentru aceasta și șezând în preajma lui, plângea tânguindu-se, și cu glas de umilință zicea: Vai mie, ce am pățimit eu, ticălosul! O poruncă am călcat a Stăpânului meu, și de tot binele m-am lipsit. Raiule preasfinte, care ai fost sădit pentru mine și prin Eva ai fost încuiat, roagă pe Cel ce te-a făcut pe tine și pe mine m-a zidit, ca să mă satur de florile tale. Pentru aceasta și Mântuitorul către dânsul a zis: Zidirea Mea nu vreau să piară, ci vreau sa se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină. Că pe cel ce vine la Mine nu-l voi goni afară.

Și acum..., a Născătoarei:

Făcătorul și Mântuitorul meu, Preacurată, Hristos Domnul, din pântecul tău ieșind, întru mine îmbrăcându-Se, din blestemul cel dintâi pe Adam l-a scăpat. Pentru aceasta ție, Preacurată, ca Maicii Lui Dumnezeu și Fecioarei cu adevărat, strigăm fără tăcere ca îngerul: Bucură-te! Bucură-te stăpână, folositoarea și acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

DUMINICĂ LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... **troparul Învierii (de 2 ori) și al Născătoarei. Apoi obișnuitele catisme și Polieleul precum s-a arătat în Duminica Fiului risipitor.**

Apoi Bine ești cuvântat Doamne..., și antifoanele glasului.

Toată suflarea... și **Evangelia Utreniei cea de rând. Învierea lui Hristos văzând... și Psalmul 50.**

Slavă..., **glasul al 8-lea: Ușile pocăinței deschide-mi mie... Și acum..., În cărările mântuirii...**

Apoi stih, glasul 6-lea: Miluiește-ne Dumnezeu... și La mulțimea faptelor mele...

Canoanele se pun astfel: Canonul Învierii din Octoih, al Crucii-Învierii și al Născătoarei de Dumnezeu pe 8, iar din Triod pe 6.

Catavasie, glasul al 6-lea

Cântarea 1

Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruință să-I cântăm.

Cântarea a 3-a

Nu este sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Lepădat a fost Adam din desfătarea raiului, prin mâncarea cea amară, pentru neînfrânare, nepăzind porunca Stăpânului, și a fost osândit să lucreze pământul din care a fost luat și cu multe sudori să mănânce pâinea sa. Pentru aceasta noi să iubim înfrânarea, ca să nu plângem afară din rai ca și acela, ci să intrăm într-însul.

Slavă... , Și acum...

Nu vom tăcea niciodată, Născătoare de Dumnezeu, a vestii puterilor tale noi nevrednicii; că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi dintru atâtea primejdii? Sau cine ne

ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de Ia tine, stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Cântarea a 4-a

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviința cântă, strigând: Din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Cântarea a 5-a

Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce mânecă la Tine cu dragoste, Te rog, luminează-le, ca să Te vadă, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine adevăratul Dumnezeu, Cel ce chemi din negura greșalelor.

Cântarea a 6-a

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig Ție: Scoate din stricăciune viața mea, mult- Milostive.

CONDACUL, glasul a 8-a:

Al înțelepciunii îndreptătorule și de știință dătătorule, al celor neînțelepți învățătorule și al săracilor sprijinatorule, întărește, înțelepțește inima mea, Stăpâne; dă-mi cuvânt, Cuvinte al Tatălui; că iată, buzele mele nu le opresc a striga către Tine: Îndurate, miluiește-mă pe mine cel căzut.

ICOS

Șezut-a Adam atunci în preajma desfătării raiului și a plâns și, cu mâinile bătându-și fața, zicea: Îndurate, miluiește-mă pe mine cel căzut. Văzând Adam pe înger alungându-l și încuind ușa dumnezeieștii grădini, tare a oftat și a zis: Îndurate, miluiește-mă pe mine cel căzut. Simte durere raiule, împreună cu lucrătorul care a săracit, și cu sunetul frunzelor tale roagă pe Făcătorul să nu-ți încuie ușa. Îndurate, miluiește-mă pe mine cel căzut. Raiule

preaîmbunătățite, preasfinte, preafericite, cel ce ai fost sădit pentru Adam și ai fost încuiat prin Eva, roagă pe Dumnezeu pentru cel căzut: Îndurate, miluiește-mă pe mine cel căzut.

Cântarea a 7-a

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul cuvioșilor tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a plecat a striga: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a

Din văpaie cuvioșilor rouă ai izvorât și jertfa dreptului cu apă o ai ars; că toate le faci, Hristoase, cu singură voirea. Pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta cetele îngerești. Iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe Care slăvindu-L cu oștile cerești, pe tine te ferim.

LUMINÂNDA ÎNVIERII

Slavă..., această stihiră:

Porunca Ta, Doamne, nu am ascultat-o eu, ticălosul, și golit fiind de mărirea Ta, vai mie, m-am umplut de rușine, și din desfătarea raiului m-am depărtat; îndurate Bunule, miluiește-mă pe mine cel lipsit, după dreptate, de a Ta bunătate.

Și acum...

Depărtați fiind, Doamne, din rai mai înainte pentru mâncarea cea din lemn, iarăși ne-ai adus pe noi prin Crucea și prin patima Ta, Mântuitorule și Dumnezeul meu. Prin care întărește-ne să săvârșim Postul cu cuvioasă curăție și să ne închinăm

dumnezeieştii Învieri, Paştilor celor mântuitoare; cu rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine.

LA LAUDE

Se pun 4 stihiri ale Învierii și una a lui Anatolie din Octoih, iar din Triod aceste samoglasnice, glasul al 5-lea:

Adam cu plângere a strigat: Vai mie, că șarpele și femeia de la dumnezeiască îndrăzneală m-au gonit și din desfătarea raiului mâncarea din pom m-a înstrăinat. Vai mie, nu mai pot răbda ocară. Cel ce eram odinioară împăratul tuturor fapturilor celor pământești ale lui Dumnezeu, acum rob m-am făcut, dintr-o sfătuire fără de lege. Și cel ce eram oarecând îmbrăcat cu mărirea nemuririi, cu piele de om muritor cu jale sunt înfășurat. Vai mie! Ce plângere îmi voi lua întru ajutor? Ci Tu, Iubitorule de oameni, Cel ce din pământ m-ai făcut, cu milostivirea îmbrăcându-Te, din robia vrăjmașului iarăși mă cheamă și mă mântuiește.

Stih: *Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.*

Călătoria virtuților s-a deschis. Cei ce voiți să vă nevoiți intrați, încingându-vă cu nevoința cea bună a postului. Că cei ce se luptă după lege, după dreptate se și încununează. Și, luând toată întrarmarea Crucii, să ne luptăm împotriva vrăjmașului, ca un zid nestrucărit ținând credința, și ca o platoșă rugăciunea, și ca un coif milostenia. În loc de sabie, postul care taie toată răutatea de la inimă. Cel ce face acestea, va primi cununa cea adevărată de la Împăratul tuturor, Hristos, în ziua judecății.

Glasul al 6-lea:

Stih: *Veseli-mă-voi și mă voi bucura întru Tine, cânta-voi numele Tău, Preaînalte.*

Adam din rai a fost izgonit, cu mâncarea împărtășindu-se, ca un neascultător. Moise văzător de Dumnezeu s-a făcut, cu postul

curățindu-și ochii sufletului. Pentru aceasta cei ce dorim să fim locuitori raiului, să ne lepădăm de hrana cea nefolositoare; și dorind să vedem pe Dumnezeu, să postim ca Moise patruzeci de zile. Cu rugăciuni și cu cereri, stăruind din toata inima, să potolim patimile cele sufletești, să gonim zburdările cele trupești. Ușori să trecem spre călătoria cea de sus, unde cetele îngerilor cu glasuri fără tăcere laudă Treimea cea nedespărțită, să vedem neasemănata și stăpâneasca frumusețe. Acolo învrednicește-ne, Fiule al lui Dumnezeu, Dătătorule de viață, pe noi cei ce nădăjduim întru Tine, să dănuim împreună cu oștile îngerești. Pentru rugăciunile Maicii, celei ce Te-a născut, Hristoase, și ale Apostolilor și ale mucenicilor și ale preacuvioșilor.

Stih: *Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu! Înalță-se mâna Ta! Nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.*

Sosit-a vremea începutul luptelor celor duhovnicești, biruința cea împotriva demonilor, înfrânarea cea întrarmată, podoaba îngerilor, îndrăznirea cea către Dumnezeu. Că prin aceasta Moise s-a făcut vorbitor cu Ziditorul, și nevăzut a primit glas în urechile lui. Doamne, prin aceasta învrednicește-ne și pe noi, să ne închinăm Patimilor Tale și Sfintei Învieri, ca un iubitor de oameni.

Slavă..., tot aceasta.

Și acum... a Născătoarei: Preabinecuvântată ești...

LA VECERNIE, DUMINICĂ SEARA

După Psalmul obișnuit, la Doamne strigat-am..., punem stihiri 10, și cântăm Stihiri ale pocăinței din Octoih, ale glasului de rând 4. Acestea sunt scrise, din toate glasurile, la sfârșitul cărții, din Triod 3, și de la Minei 3.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobia : Când de pe lemn...

Facere a lui Iosif.

Cu înfrânare să ne sârguim toți a smeri trupul, trecând dumnezeiască măsura postului celui fără prihană. Și cu rugăciuni și cu lacrimi să căutăm pe Domnul, Cel ce ne mântuiește pe noi, și uitare răutății desăvârșit să facem, strigând : Greșit-am Ție, mântuiește-ne ca odinioară pe Niniviteni, Hristoase Împărate, și ne fă părtași împărăției cerești, mult-Îndurate.

Mă deznădăjduiesc, aducându-mi aminte de lucrurile mele, Doamne, cele vrednice de toată munca; că iată neuitându-mă la cinstitele Tale porunci, Mântuitorule, rău mi-am cheltuit viața mea. Pentru aceasta mă rog, curățindu-mă cu ploile pocăinței, luminează-mă prin post și prin rugăciuni, ca un îndurat, și nu Te scârbi de mine Făcătorule de bine al tuturor, și preabunule.

Alte, a lui Teodor Studitul, glas același.

Podobia : Darurilor celor mai presus...

Vremea postului să o începem luminat, supunându-ne pe noi nevoițelor celor duhovnicești. Să ne lămurim sufletul, să ne curățim trupul. Să postim precum de bucate, așa și de toată patima, desfătându-ne cu bunătățile Duhului. Întru care petrecând cu dragoste, să ne învrednicim toți a vedea preacinstită patima lui Hristos Dumnezeu, și Sfintele Paști, duhovnicește bucurându-ne.

Apoi din Minei ale Sfântului 3 Podobnice Slavă..., de are; iar de nu, Slavă..., Și acum..., a Născătoarei, același glas. Din Minei.

Ieșire cu cădelnița : Lumină lină...

Prochimen mare, glasul al 8-lea :

Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta; când mă necăjesc degrab mă auzi. Ia aminte spre sufletul meu, și-l mântuiește pe el.

Stih : Mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Stih : Vadă săracii și să se veselească.

Stih : Căutați pe Dumnezeu și va fi viu sufletul vostru.

Și iarăși cu glas mai înalt : Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta...

CADE-SE A ȘTI : Că în toate Duminicile sfintelor patruzeci de zile, la Vecernie se face ieșirea pentru Prochimenul cel mare.

Apoi Învrednicește-ne Doamne..., trei metanii mari și ectenia.

LA STIHOAVNĂ

Stihira aceasta, glasul al 4-lea.

Strălucit-a darul Tău Doamne, strălucit-a lumina sufletelor noastre. Iată vreme bineprimită, iată vremea pocăinței. Să lepădăm lucrurile întunericului, și să ne îmbrăcăm cu armele luminii. Ca trecând noianul cel mare al postului, să ajungem la Învierea cea de a treia zi, a Domnului și Mântuitorului nostru, Iisus Hristos, Cel ce mântuiește sufletele noastre.

Stih : *Către Tine am ridicat ochii mei, Cea ce locuiești în cer; iată precum sunt ochii slugilor în mâinile stăpânilor săi, precum sunt ochii roabei în mâinile stăpânei sale; așa ochii noștri către Domnul Dumnezeuul nostru, până ce se va milostivi spre noi.*

Și cântăm tot acea Stihiră.

Apoi Stih : *Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne; că prea mult ne-am umplut de hulă, prea mult s-a umplut sufletul nostru; ocară celor ce sunt întru îndestulare și hulă celor mândri.*

Și Martirica :

Cel ce Te preaslăvești întru pomenirea sfinților Tăi, Hristoase Dumnezeule, fiind rugat de dânșii, trimite-ne nouă mare milă.

Slavă... a Sfântului din Minei, de are; Și acum..., a Născătoarei, după glasul Mineiului; iar de nu are, Slavă..., Și acum..., a Născătoarei, glas același.

Podobia : Ca pe un viteaz...

Cetele îngerilor te slăvesc pe tine, Maica lui Dumnezeu. Că pe Dumnezeu, Preacurată, L-ai născut, pe Cel ce este pururea cu Tatăl și cu Duhul și Carele a așezat oștile îngerești din neînceput cu voia; pe Care roagă-L să mântuiască și să lumineze sufletele celor ce te laudă pe tine cu dreaptă credință, Preacurată.

Acum slobozește pe robul Tău... Sfinte Dumnezeule..., cu trei metanii, Prea Sfântă Treime..., Tatăl nostru..., și aceste tropare, glasul 1 : Născătoare de Dumnezeu..., (o metanie) Slavă..., Botezătorul lui Hristos.. (o metanie) Și acum..., Rugați-vă pentru noi..., încă o metanie Apoi cel mai mare zice cu glas lin și regulat aceasta, fără metanie. Sub milostivirea ta scăpăm noi..., Doamne miluiește (de 40 de ori) Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită..., Întru numele Domnului, binecuvintează părinte : Preotul zice ecfonisul : Cel ce este binecuvântat, Hristos Dumnezeul nostru..., Amin. Apoi, rugăciunea : Împărate ceresc..., Și facem trei metanii mari, zicând rugăciunea Cuviosului Efrem Sirul :

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăvirii, al grijirii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie. (o metanie)

Iar duhul curăției și al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie robului Tău. (o metanie)

Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșalele mele și să nu osândesc pe fratele meu; că bine ești cuvântat în vecii vecilor, Amin. (o metanie)

Apoi sărutăm icoanele, la locurile noastre, după obicei, și zice cel mai mare : Slavă Ție Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. Și se face rugăciunea de preot și Apolisul deplin.

DUMINICA ÎNTÂI A SFÂNTULUI ȘI MARELUI POST „DUMINICA ORTODOXIEI”

SÂMBĂTĂ SEARA

Se face obișnuita priveghere LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun patru stihiri și se cântă
podobnicele, alcătuire a lui Nicolae, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Acum s-a întins lumina drepte credințe spre toți, risipind ca un nor înșelăciunea păgânătății și luminând inimile celor credincioși. Veniți toți să cădem cu gând bine-cinstitor închinându-ne, noi drept-credincioșii, cinstitelor icoane ale lui Hristos.

Cu sfintele icoane se luminează acum, împodobindu-se ca o mireasă, Biserica iui Hristos, și pe toți îi cheamă să prăznuiască duhovnicește. Să ne adunăm dar cu un gând și cu o credință, cu bucurie slăvind pe Domnul.

Lumea toată se veselește că iată, Domnul a surpat din înălțime stăpânirea păgânătății cu nespusă prevedere; și cei smeriți ne am înălțat astăzi la dreapta credință, fiind îndrumați de drept-cinstitoarea împărăteasă.

Cinstea icoanei se înalță la chipul cel dintâi, zice Sfântul Vasile. Pentru aceasta cu dragoste cinstim icoanele Mântuitorului Hristos și ale tuturor sfinților; ca nu cumva adunându-ne acum, să cădem în privința lor în păgânătate.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Cel ce este nevăzut după firea cea fără început și dumnezeiască, om S-a văzut, Fecioară, din preacuratele sânziurile tale pentru milostivirea cea preaînaltă. A Căruia asemănare trupească scriind, cu cinste ne închinăm Lui toți credincioșii, și cu dreaptă credință Îl slăvim.

LA STIHOAVNĂ

Stihira, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

De pierzarea necredincioșilor, cea făcătoare de stricăciune scăpând, cu lumina drepte credințe inimile să ne luminăm credincioșilor, slăvind pe Dumnezeu.

Stih: *Aduceți Domnului slavă și cinste, aduceți Domnului slavă numelui Lui.*

Înșelăciunea cea întunecată a lui Arie a încetat, a lui Macedonie, a lui Petru, a lui Sever și a lui Piru, și luminează lumina cea întreit- luminătoare.

Stih: *Închinați-vă Lui în curtea cea sfântă a Lui.*

Nu se mai laudă mincinoasa învățătură a necredincioșilor. Ca Dumnezeu dă dreptcredincioșilor toiaș de tărie cu încuviințarea Teodorei.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Înălțat-ai fruntea celor smeriți, Născătoare de Dumnezeu, născând pe Dumnezeu-Cuvântul. Pentru aceasta toți cu credință cinstindu-te, pe tine te mărim.

Troparul, glasul al 2-lea: Preacuratului Tău chip..., **ectenă mică și apolisul.**

LA VECERNIA MARE

La Doamne, strigat-am..., se pun 10 stihiri, cântând: 3 stihiri ale Învierii, 3 ale lui Anatolie și, din Triod, patru podobnice, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea punându-și...

Pe Tine cel necuprins, Care ai strălucit mai înainte de luceafăr, fără început, din pânțelele cel nematerial și fără de trup al Părintelui, proorocii cei insuflați cu Duhul Tău, Doamne, Te-au vestit a fi Prunc- întrupat, din cea care n-a știut de nuntă, unit cu oamenii și aici pe pământ văzut. Pentru care, ca un îndurat, învrednicește de luminarea Ta pe cei ce laudă Învierea Ta cea nespusă și cinstită.

Cu cuvântul vestindu-Te, grăitorii de Dumnezeu prooroci, și cu faptele cinstindu-Te, viață fără de sfârșit au dobândit; că nesuferind a sluji făpturii, Stăpâne, fără numai Ție, Făcătorului, de lume toți evanghelicește s-au depărtat și s-au făcut părtași patimii Tale, pe care mai înainte au vestit-o. Pentru ale căror rugăciuni învrednicește-ne să trecem fără prihană măsura postului, Unule, mult-Milostive.

Din firea Ta cea dumnezeiască nefiind cuprins, Stăpâne, mai pe urmă întrupându-Te, ai binevoit a Te cuprinde. Căci cu luarea trupului, ai luat și toate însușirile lui. Pentru aceasta înscriind chipul asemănării Tale, cu cuviință îl sărutăm, spre dragostea Ta înălțându-ne; și dintr- înșul luăm harul tămăduirilor, urmând dumnezeieștilor așezăminte ale Apostolilor.

Preacinstită podoabă a luat Biserica lui Hristos din înălțarea cea prealuminată a cinstitelor și sfintelor icoane ale Mântuitorului Hristos, ale Maicii lui Dumnezeu și ale tuturor sfinților, prin care se luminează și se împodobește cu harul și se leapădă de adunarea

ereticilor, alungându- i. Și bucurându-se, slăvește pe iubitorul de oameni Dumnezeu, Care pentru dânsa a răbdat patimi de bunăvoie.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Strălucit-a harul adevărului: cele ce s-au însemnat de demult umbros, acum arătat s-au săvârșit. Că iată Biserica se îmbracă cu chipul cel după trup al lui Hristos, ca și cu o podoabă mai presus de lume, chipul cortului mărturiei cel mai dinainte însemnându-l și credința cea dreaptă cinstind. Ca ținând icoana Aceluia pe Care Îl cinstim, să nu ne înșelăm. Să se îmbrace cu rușine cei ce nu cred așa! Că nouă ne este spre laudă chipul Celui ce S-a întrupat; Căruia cu dreaptă credință ne închinăm, nu făcându-l Dumnezeu. Pe acela credincioșii sărutându-l, să strigăm: Dumnezeule, mântuiește poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta.

Și acum..., a Născătoarei, a glasului din Octoih.

LA LITIE

După obicei, stihira hramului

Slavă..., glasul al 2-lea:

Bucurați-vă cinstiți prooroci, care legea Domnului bine ați rânduit, și credinței v-ați arătat stâlpi de neluat și de neclintit. Căci voi v-ați arătat și mijlocitori ai Legii celei Noi a lui Hristos. Și mutându-vă la cer, pe Acela rugați-L să împace lumea și să mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei, același glas:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu. Păzește- mă sub acoperământul tău.

STIHOAVNA, din Octoih:**Slavă..., glasul al 2-lea, însuși glasul:**

Cei ce am trecut din necredință la dreapta credință, și cu lumina cunoștinței ne-am luminat, să plesnim cu mâinile, precum zice psalmistul, aducând laudă de mulțumire lui Dumnezeu. Și cu cinste să ne închinăm sfintelor icoane ale lui Hristos, și celor ale Preacuratei și ale tuturor sfinților, care sunt însemnate pe pereți, pe scânduri și pe sfințitele vase; lepădând păgâneasca credință a celor necredincioși. Pentru că cinstea icoanei, precum zice Vasile, trece la chipul care s-a închipuit, cerând pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, Hristoase Dumnezeul nostru, și ale tuturor sfinților, să ne dăruiești nouă mare milă.

Și acum..., a Născătoarei:

O, minune mai nouă decât toate minunile cele de demult! Că cine a cunoscut să fi născut maică fără bărbat și să poarte în brațe pe Cel ce cuprinde toată făptura? A lui Dumnezeu, Cel ce S-a născut, este voia. Pe Care ca pe un Prunc, Preacurată, purtându-L în brațele tale și ca o Maică, îndrăzneală către Dânsul câștigând, nu înceta a-L ruga pentru cei ce te cinstesc, ca să miluiască și să mântuiască sufletele noastre.

Troparul: Născătoare de Dumnezeu... și cealaltă urmare a Privegherii.

Iar de nu este Priveghere, după Tatăl nostru... se zice întâi troparul Învierii apoi Slavă..., glasul al 2-lea:

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșalelor noastre, Hristoase Dumnezeule. Că de voie ai binevoit a Te sui cu trupul pe Cruce, ca să scapi din robia vrăjmașului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulțumire strigăm Ție: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit ca să mântuiești lumea.

Și acum..., al Născătoarei:

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget; toate sunt preaslăvite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăția fiind pecetluită și cu fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut născând pe Dumnezeu cel adevărat. Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

DUMINICĂ LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... **troparul Învierii, de două ori.** Slavă..., Preacuratului Tău chip..., **Și acum..., al Născătoarei:** Toate tainele tale sunt...

Apoi obișnuitele Catisme și cealaltă rânduială după obicei.

Canoanele se citesc astfel: al Învierii, al Crucii-Învierii și al Născătoarei de Dumnezeu, toate pe 8; și din Triod canonul pe 6.

Catavasie, glasul al 4-lea

Cântarea 1:

Adâncul Mării Roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Cântarea a 3-a:

Se veselește de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu ești puterea mea, Doamne, și scăparea și întărirea.

SEDEALNA, glasul 1:

Dumnezeiescul Tău chip în icoană însemnându-L, nașterea Ta, Hristoase, luminat o vestim, minunile cele negrăite și răstignirea cea de bunăvoie; prin care demonii se gonesc cu frică și necredincioșii cu cutremur se tânguiesc, ca niște părtași ai acelora.

Slavă...

Cu chipurile profeților, cu fețele Apostolilor, cu icoanele și cu închipuirile sfinților mucenici și ale tuturor sfinților, cu sfințenie se împodobeste; cu ale Mirelui celui netrupesc și cu strălucirile cele înțelegătoare ale miresei se luminează maica, Sionul cel de sus.

Și acum..., a Născătoarei:

Celor ce cu dragoste cinstesc sfântă icoana ta, Preacurată și cu adevărat Maică a lui Dumnezeu, te vestesc cu un glas, și cu credință se închină ție, arată-te păzitoare și ocrotitoare tare, gonind toată răutatea departe de la dânșii, ca aceea care toate le poți.

Cântarea a 4-a:

Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica, pe Tine Soarele dreptății, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a:

Tu, Doamne, lumina mea, în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci dintru întunericul nrecunoștinței, pe cei ce Te laudă pe tine cu credință.

Cântarea a 6-a:

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne, strigă către Tine Biserica, de sângele demonilor curățindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

CONDAC, glasul al 8-lea:

Cuvântul Tatălui cel necuprins, din tine, Născătoare de Dumnezeu, S-a cuprins întrupându-Se; și chipul cel întinat, la chipul cel dintâi întorcându-l, cu dumnezeiasca podoabă l-a amestecat. Deci, mărturisind mântuirea, îl închipuim cu faptul și cu cuvântul.

ICOS

Această taină a iconomiei, de la Dumnezeu fiind insuflați de demult proorociei, și dobândind strălucirea ei, mai înainte au vestit-o, pentru noi cei ce am ajuns la sfârșitul veacurilor. Deci luând prin ea dumnezeiasca cunoștință, un Domn pe Dumnezeu cunoaștem în trei fețe slăvit; și Acestuia singur slujind, având o credință și un botez, în Hristos ne-am îmbrăcat. Deci mărturisind mântuirea, cu fapta și cu cuvântul pe aceasta o închipuim.

Cântarea a 7-a:

În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam, cu dorirea dreptei credințe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinși, au strigat: Bine ești cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Cântarea a 8-a:

Mâinile întinzându-și Daniel, gurile leilor cele deschise, în groapă, le-a încuiat; și puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se tinerii cei iubitori de dreapta credință, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a:

Hristos, piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine muntele cei netăiat, Fecioară, s-a tăiat, unind firile cele osebite; pentru aceasta veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

LUMINÂNDA ÎNVIERII

Slavă..., aceasta:

Săltați, bucurați-vă, cu veselie cântați strigând: Cât sunt de minunate și de slăvite lucrurile Tale, Hristoase! Și cine va putea să spună puterile Tale, Mântuitorule, Cel ce ai unit înțelegerea și împreună- glăsuirea noastră într-o Biserică?

Și acum..., a Născătoarei:

Săbiile vrăjmașului eres acum s-au sfârșit și pomenirea lui a pierit cu sunet; că văzând biserica ta, Preacurata, foarte frumos împodobită cu harurile cinstitelor icoane, de bucurie toți suntem plini.

LA LAUDE

Se pun 4 stihiri ale Învierii, 1 a lui Anatolie, și din Triod 3 podobnice, glasul al 4-lea:

Întru Tine se bucură acum Biserica, Iubitorule de oameni, întru Mirele și Ziditorul său; Care cu dumnezeiasca voie ai izbăvit-o de înșelăciunea idolească, și Ție însuși Ți-ai unit-o prin cinstitul Tău sânge. Cu veselie primind sfințită înălțarea icoanelor și bucurându-se, pe Tine Te laudă și Te slăvește cu credință.

Stih: *Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.*

Închipuirea trupului Tău înălțând-o, Doamne, cu dragoste o sărutăm, arătând taina cea mare a iconomiei Tale. Că nu Te-ai arătat nouă, Iubitorule de oameni, prin părere, precum zic luptătorii împotriva iui Dumnezeu, ucenicii lui Manent; ci după adevăr și cu fire de trup, printr-înșă suindu-ne spre a Ta dorire și dragoste.

Stih: *Veseli-mă-voi și mă voi bucura întru Tine, cânta-voi numele Tău, Preaînalte.*

Zi plină de bucurie și de veselie astăzi s-a arătat, că luminează lumina dogmelor celor prea adevărate și strălucește Biserica lui Hristos, împodobindu-se acum cu înălțarea sfintelor icoane și cu strălucirile chipurilor, și se face credincioșilor unire de Dumnezeu dăruită.

Stih: *Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până la sfârșit.*

Și se cântă stihira zilei, glasul al 6-lea:

Moise în vremea postului a luat legea și pe popor l-a tras la sine; Ilie postind, cerurile a încuiat; și cei trei tineri ai lui Avraam pe tiranul cel fără de lege prin post l-au biruit. Prin el și pe noi, Mântuitorule, învrednicește-ne să ajungem la învierea Ta, strigând așa: Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă..., tot aceasta. Și acum..., Preabinecuvântată ești...

LA VECERNIE, DUMINICĂ SEARA

După Psalmul începător, la Doamne strigat-am..., Stihirile pe 10, cântând, din Octoih, 4 Stihiri de umilință, ale pocăinței, și din Triod 3 Podobnice, ale lui Iosif. Glasul al 4-lea.

Podobia : Dat-ai semn celor ce se tem...

Dă-mi umilință și înstrăinare de răutăți, și îndreptare desăvârșită, mie celui cufundat acum în patimile trupului și depărtat de la Tine, Dumnezeule, Împăratul tuturor; că n-am nădejde de nicăieri. Și mă mântuiește pe mine desfrânatul, pentru multă bunătatea Ta, Iisuse atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Dumnezeiescul Moise cu postul curățindu-se, a văzut pe Cel dorit. Deci acestuia râvnind smeritul meu suflet, sânguiește a te curăți de răutăți în ziua postului, ca să vezi pe Domnul dându-ți ție iertare; pe Cel ce este bun și iubitor de oameni, și întrutot puternic.

Alta, a lui Teodor, glasul al 6-lea.

Podobie : Arhanghelicește să laudăm...

Să începem acum a doua săptămână a postului cu față luminată, săvârșindu-l din zi în zi fraților; făcându-ne căruță de foc, ca și Ilie Tesviteanul, cele patru bunătăți mari : Gândul să-l înălțăm cu

nepătimirea, trupul să-l întrarmăm cu curăția, gonind și biruind pe vrăjmașul.

Din Minei, trei. Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu;

Ieșire : Lumină lină...

Prochimen, glasul al 8-lea:

Dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Stih 1 : De la marginile pământului, către Tine am strigat.

Stih 2 : Ascunde-mă-voi întru acoperământul aripilor Tale.

Stih 3 : Așa voi cânta numele Tău în veci.

Să se știe : Că aceste două Prochimene mari : Să nu întorci fața Ta... și Dat-ai moștenire..., cu stihurile lor, se cântă în tot Sfântul Post, unul după altul, începând de la săptămâna brânzei până la Duminica a cincea din post. Și de la, Învrednicește-ne Doamne..., se încep metaniile.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, (de două ori) Glasul al 8-lea:

Veniți să ne curățim pe noi înșine, cu milostenii și cu îndurări spre săraci; nu trâmbițând facerea noastră de bine. Să nu știe stânga lucrul dreptei; să nu risipească trufia rodul milosteniei; ci întru ascuns să strigăm către Cel ce știe cele ascunse : Părinte, iartă greșalele noastre, ca un iubitor de oameni.

Martirica :

Mucenicii Domnului, tot locul sfințiți și toată boala tămăduiți; și acum rugați-vă, să se mântuiască din cursele vrăjmașului sufletele noastre, rugămu-vă.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Cetele cerești te laudă pe tine cea plină de dar, Maică, care nu știi de mire și noi slăvim nașterea ta cea necuprinsă. Născătoare de Dumnezeu, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Și cealaltă rânduială, după obicei.

DUMINICA

A DOUA A SFÂNTULUI ȘI MARELUI POST

ÎN CARE SE CÂNTĂ RÂNDUIALA CELUI ÎNTRE SFINȚI PĂRINTELE
NOSTRU GRIGORIE PALAMA, ARHIEPISCOPUL TESALONICULUI,
FĂCĂTORUL DE MINUNI, AȘEZATĂ DE PREASFINȚITUL FILOTEI.

LA VECERNIE, SÂMBĂTĂ SEARA

La Doamne strigat-am..., punem Stihirile pe 10, cântând : trei
Stihiri ale învierii, trei ale lui Anatolie și aceste patru ale Sfântului.

Glusul al 2-lea,

Podobie : Cu ce cununi de laude...

Cu ce cântări de laude vom lăuda pe ierarhul ? Trâmbița teologiei, gura cea insuflată de focul darului, cinstitul locaș al Duhului, stâlpul Bisericii cel nemișcat, bucuria cea mare a lumii, râul înțelepciunii, sfeșnicul luminii, steaua cea luminoasă, care luminează lumea.

Cu ce flori de laude, vom încununa pe ierarhul ? Pe apărătorul creștinătății și împotrivorul păgânătății, pe folositorul cel călduros al credinței, pe marele îndreptător și învățător; vioara cea bine tocmită a Duhului, limba cea strălucitoare ca aurul, izvorul care izvorăște ape de vindecări credincioșilor; pe marele și minunatul Grigorie.

Cu ce buze noi, pământeni, vom lăuda pe ierarhul ? Pe învățătorul Bisericii, pe vestitorul dumnezeieștii lumini, pe tăinitorul cel ceresc al Treimii. Podoaba cea mare a monahilor; pe cel ce a strălucit cu fapta și cu gândirea la cele de sus; lauda Tesalonicului, carele are în ceruri pe cel dintru aceeași cetate, pe izvorătorul de mir, dumnezeiescul și preaminunatul Dimitrie.

Slavă..., glasul al 8-lea.

Cuvioase de trei ori fericite, preasfinte Părinte, păstorule cel bun și discipol al lui Hristos, mai marele păstorilor, cel ce ți-ai pus sufletul pentru oi; însuți și acum Grigorie de Dumnezeu purtătorule, părintele nostru, cu rugăciunile tale, cere să se dăruiască nouă mare milă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu; cea dintâi a glasului.

LA LITIE

Stihira hramului, Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

LA STIHOAVNĂ

Stihirile învierii, după Alfa-Vita.

Slavă..., glasul al 8-lea.

Limba cea deșteaptă spre învățătură, răsunând în urechile inimilor, ridică sufletele celor leneși și prin cuvintele tale cele grăitoare de Dumnezeu scară se află, suind pe cei de pe pământ la Dumnezeu. Pentru aceasta, Grigorie, minunea Tesaliei, nu înceta rugându-te lui Hristos, să lumineze, cu dumnezeiasca lumină, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Și acum..., a Născătoarei :

Fecioară ce nu știi de mire, care ai zămislit negrăit pe Dumnezeu cu trup, Maica Dumnezeului Celui Preaînalt, primește rugăciunile robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, care dăruiești tuturor curățire de greșale; primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toți.

DUMINICĂ LA UTRENIE

După cei șase Psalmi, la, Dumnezeu este Domnul..., troparul învierii, (de două ori) Slavă..., al Sfântului, glasul al 8-lea:

Luminătorule al drepte credințe, întărirea Bisericii și învățătorule, podoaba monahilor, apărătorule cel nebiruit al teologilor; făcătorule de minuni Grigorie, lauda Tesalonicului, propovăduitorule al darului, roagă-te pururea să se mântuiască sufletele noastre.

Canoanele: din Octoih al Învierii cu irmosul pe 4, al Triodului pe 4 și al sfântului pe 6.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

**După cântarea a 3-a: CONDAC
glasul al 4-lea:**

Acum s-a arătat vremea cea de lucrare, lângă uși stă judecata; să ne sculăm dar postind, să aducem lacrimi de umilință, împreunate cu milostenie, strigând: Greșit-am mai mult decât nisipul mării. Ci iartă, Făcătorule al tuturor, ca să luăm cununile nestrucăciunii.

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Înșelătoria celor rău-credincioși ai ars-o, înțelepte, și credința ortodocșilor bine ai arătat-o și ai luminat lumea. Pentru aceasta purtător de biruință te-ai arătat, stâlp Bisericii și arhieru adevărat. Deci nu înceta rugându-te lui Hristos, să ne mântuiască pe noi pe toți.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Primește degrab rugăciunile noastre, Stăpână, și le du Fiului și Dumnezeuului tău, Doamnă cu totul fără prihană. Stinge supărările hulitorilor, doboară vicleniile și surpă, Precurată, îndrăzneala celor rău credincioși, care se întrarmează asupra robilor tai.

După cântarea a 6-a: CONDAC, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare, Doamnă...

Pe tine, organul înțelepciunii, cel sfințit și dumnezeiesc, trâmbița cuvântării de Dumnezeu cea strălucită, cu un glas te laudăm,

Grigorie de Dumnezeu grăitorule. Ci, cel ce stai ca o minte înaintea Minții celei dintâi, către Dânsul îndreptează mintea noastră, Părinte Grigorie, ca să strigăm ție: Bucură-te, propovăduitorule al harului.

ICOS

Înger te-ai arătat pe pământ, vestind oamenilor cele dumnezeiești, ce nu se pot grăi. Că având minte omenească și trup, cu glasuri ca ale celor fără de trupuri, ne-ai făcut pe noi de ne-am minunat, de Dumnezeu Grăitorule, a striga ție acestea: Bucură-te, cel prin care a fost gonit întunericul! Bucură-te, cel prin care a venit lumina! Bucură-te, vestitorule al Dumnezeirii celei nezidite! Bucură-te, vădătorule al celei zidite și nebune cu adevărat! Bucură-te, cel ce ai spus că firea lui Dumnezeu este înălțime neajunsă! Bucură-te, cel ce ai zis că lucrarea Lui este adâncime, care nu se poate lesne vedea! Bucură-te, că slăvirea Lui Dumnezeu bine ai vestit-o! Bucură-te, că părerile făcătorilor de rele le-ai muștrat! Bucură-te, luminătorule, cel ce ai arătat Soarele! Bucură-te, paharule care dai băutură nemuritoare! Bucură-te, prin care strălucește adevărul! Bucură-te, prin care s-a întunecat minciuna! Bucură-te, propovăduitorule al harului.

LUMINÂNDA ÎNVIERII

Slavă..., a sfântului:

Podobie: Cu Apostolii să ne suim...

Bucură-te, lauda părinților, gura teologilor, sălășluirea tăcerii, casa înțelepciunii, căpetenia învățătorilor, adâncul cuvântului. Bucură-te, organul lucrării, înălțimea gândirii la cele de sus, tămăduitorule al bolilor omenești. Bucură-te, locașul Duhului, viu fiind și după moarte părinte.

Și acum..., a Născătoarei:

Doamnă, a tuturor Stăpână, apucă înainte întru primejdii, sânguiește întru necazuri, fii de față în nevoi; ca să nu ne apuce pe noi în ziua sfârșitului nici satana, nici iadul, nici pieirea. Ci să

stăm toți nevinovați înaintea înfricoșătorului divan al Fiului tău, o, Maica lui Dumnezeu, Stăpână! Căci câte voiești, le și faci.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe opt și se cântă: 5 stihiri ale Învierii și aceste 3, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Fericită viață ai petrecut în lume, și acum te veselești împreună cu mulțimile celor fericiți, și pe pământul celor blânzi ca un blând locuiești, Ierarhe Grigorie. Îmbogățindu-te de Ia Dumnezeu cu darul minunilor, care dai celor ce te cinstesc pe tine.

Stih: *Gura dreptului va deprinde înțelepciune și limba lui va grăi judecata.*

Dogmele drepte credințe le-ai sădit, tăind, fericite, spinii relei învățături, și sămânța credinței bine înmulțind-o, cu ploaia cuvintelor tale spic însutit ai adus lui Dumnezeu, ca un plugar iscusit.

Stih: *Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.*

De strălucirea vieții tale celei fără de prihană s-au mirat mulțimile îngerilor și ale oamenilor, fericite; că de bunăvoie te-ai arătat tare nevoitor și pustnic și arhieru și vrednic slujitor lui Dumnezeu și prieten adevărat.

glasul al 6-lea:

Stih: *Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu! Înălță-se mâna Ta! Nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.*

Celor ce umblă întru întunericul păcatelor, ai răsărit lumină, Hristoase, în vremea postului. Arată-ne nouă și ziua cea vestită a patimii Tale, ca să strigăm Ție: Scoală-Te, Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

Slavă..., tot aceasta; Și acum..., a Născătoarei:
Preabinecuvântată ești...

LA VECERNIE, DUMINICĂ SEARA

După Psalmul începător; La Doamne strigat-am... punem 10 stihiri : patru din Octoih, cele de umilință; iar din Triod, Podobnicele lui Iosif. Glasul al 8-lea:

Podobie : Fără de măsură este...

Fără de măsură greșind Ție, nenumărate munci aștept, scrâșnirea dinților și plângere fără mângâiere; gheena focului și întunericul și tartarul. Deci preadrepte Judecătorule, dăruiește-mi lacrimi prin care să aflu iertare, și dezlegarea de răutățile mele, postind și strigând Ție : Stăpâne Hristoase, milostivește-Te spre mine, pentru mare și bogată mila Ta.

Pe mine cel rătăcit în munții relei neascultări, caută-mă Cuvinte, și la Tine mă cheamă gonind departe năravurile cele rele ale gândului meu. Și fiind mort, înviază-mă iarăși, și cu postul mă curățește pe mine, cel ce strig cu plângere neîncetat : Stăpâne Hristoase ! Milostivește-Te spre mine, pentru mare și bogată mila Ta.

Altă Stihiră a lui Teodor, glasul același.

Podobie : Pe cea slăvită...

Începând postul săptămânii a treia, pe cinstita Treime să o lăudăm credincioșii, săvârșind cu bucurie cealaltă vreme a lui; și patimile trupești slăbindu-le, să culegem din sufletele noastre flori dumnezeiești, ca să împletim cununi stăpânei zilelor. Ca toți purtând cununi, să lăudăm pe Hristos ca pe un biruitor.

Și din Minei, trei. Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei; După**
Ieșire : Lumină lină...

Prochimen mare, glasul al 8-lea :

Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta; când mă necăjesc degrab mă auzi. Ia aminte spre sufletul meu, și-l mântuiește pe el.

Stih : Mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Stih : Vadă săracii și să se veselească.

Stih : Căutați pe Dumnezeu și va fi viu sufletul vostru.

Și iarăși cu glas mai înalt : Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta...

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, glasul al 8-lea.

Frâiele părintești lepădându-le, cu minte nestatornică am viețuit în gândurile cele dobitocești ale păcatului; toată viața mea rău cheltuindu-o, ticălosul; și de hrana care întărește inima lipsindu-mă, am mâncat dulceața poftei, care satură în scurtă vreme. Ci Preabunule Părinte, să nu-mi închizi mie milostivirile cele iubitoare de oameni; ci deschizându-le, primește-mă ca pe fiul cel pierdut, și mă mântuiește. *(de două ori)*

Martirica :

Mucenici ai Domnului, tot locul sfințiți și toată boala tămăduiți; și acum rugați-vă, să se mântuiască din cursele vrăjmașului sufletele noastre, rugămu-vă.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Cele cerești te laudă pe tine cea plină de dar, Maică, ceea ce nu știi de mire; și noi doxologim nașterea ta cea neurmată, Născătoare de Dumnezeu; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

DUMINICA

A TREIA A SFÂNTULUI ȘI MARELUI POST

„A SFINTEI CRUCI”

SÂMBĂTĂ SEARA LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., **se pun patru stihiri podobnice, glasul al 6-lea:**

Podobie: Îngereștile puteri...

Acum oștile îngerești însoțesc lemnul cel cinstit, cu bună cucernicie înconjurându-l, și cheamă pe toți credincioșii la închinare. Deci veniți cei ce vă luminați cu postul, să cădem la el cu bucurie și cu frică, strigând cu credință: Bucură-te, cinstită Cruce, întărirea lumii! *(de două ori)*

Ca să ridici blestemul lui Adam, ai luat fără de întinare trupul nostru și Te-ai răstignit și ai murit, Iisuse preabunule. Pentru aceasta cinstim cu credință Crucea Ta și sulița, buretele, trestia și cuiele; și cerem să vedem Învierea Ta.

Încuiat-a șarpele prin lemn Edenul cel de demult; iar lemnul crucii la deschis tuturor celor ce voiesc să se curățească prin post și prin lacrimi. Deci văzându-l pe acesta pus înaintea, veniți credincioșii să cădem la el cu frică, strigând: Deschide, Cruce, porțile cerurilor celor ce te iubesc pe tine.

Slavă... Și acum..., asemenea:

Când Te-a văzut pe Tine pironit pe Cruce, Cuvinte al lui Dumnezeu, ceea ce Te-a născut fără de sămânță s-a tânguit strigând: Vai mie, Fiul meu preadulce! Ce smerenie este aceasta, Dumnezeul meu? Cum rabzi patimă de judecată nedreaptă, Cel ce ești fără de patimă? Laud cu cântări înfricoșătoarea și nespusa pogorâre a Ta.

LA STIHOAVNĂ

Stiluri prosomice, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Eufratului...

Dezlegându-ne de legăturile osândirii celei de demult, noi credincioșii, prin lemnul Crucii, să slăvim pe Hristos, Cel ce s-a pironit pe dânsa.

Stih: *Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați la așternutul picioarelor Lui, că sfânt este.*

Vino acum împreună cu noi, Davide, mișcă-ți alăuta cântând, înălțați pe Hristos, credincioșilor, și vă închinați așternutului picioarelor Lui.

Stih: *Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.*

Să înălțăm popoare, lemnul cel ce este pus înainte, prin care ne dă nouă Hristos mântuire, și cu credință să-l sărutăm.

Slavă... Și acum..., a Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Înălțat pe Cruce pentru oameni văzând pe Fiul tău, Fecioară, ai strigat tânguindu-te: Slavă milostivii Tale!

Apoi: Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., și după Tatăl nostru...

Troparul, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvântează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui protivnic dăruiește, și cu Crucea ta păzește pe poporul Tău.

LA VECERNIA MARE

După ce preotul binecuvântează, se citește, după obicei, Psalmul începător; apoi se citește Catisma întâi. La Doamne, strigat-am...,

se pun 10 stihiri: 3 stihiri ale Învierii din Octoih, 3 ale lui Anatolie și 4 ale cinstitei Cruci. Stihirile Crucii, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te cămara...

Strălucește, Cruce a Domnului, luminatele fulgere ale harului tău în inimile celor ce te cinstesc pe tine, și cu dragoste dumnezeiască te primesc, ceea ce ești de lume dorită; prin care a trecut mâhnirea lacrimilor, din cursele morții ne-am izbăvit, și la veselia cea neîncetată ne-am mutat. Arată bunăcuviința frumuseții tale, dăruind răsplătirile postirii robilor tăi, celor ce cer cu credință ocrotirea ta cea bogată și mila ta cea mare.

Bucură-te, Cruce purtătoare de viață, raiule cel frumos al Bisericii, pomul nestrucăciunii, care ne-ai înflorit desfătarea slavei celei veșnice, prin care se alungă taberele demonilor și împreună se veselesc cetele îngerilor, și adunările credincioșilor prăznuiesc. Arma cea nebiruită, tăria cea neclintită, biruința împăraților, lauda preoților. Dă-ne și nouă acum să ajungem la Patimile Iui Hristos și la Înviere!

Bucură-te, Cruce purtătoare de viață, semnul cel nebiruit al creștinătății, ușa raiului, întărirea credincioșilor, zidul cel dimprejurul Bisericii; prin care s-a pierdut și a încetat blestemul, s-a înghițit puterea morții și ne-am înălțat de pe pământ la cele cerești. Armă nebiruită împotriva demonilor, mărirea mucenicilor, podoaba cuvioșilor cu adevărat, limanul mântuirii, ceea ce dăruiești lumii mare milă.

Veniți amândoi cei întâi-zidiți, care ați căzut din ceata cea de sus, prin pizma ucigașului de oameni, pentru gustarea cea amară a mâncării din pomul cel de demult. Iată vine preacinstitul lemn cu adevărat, la care alergând cu bucurie îmbrățișați-l și strigați către el cu credință: Tu ești sprijinul nostru, Cruce preacinstită, din al

cărei fruct gustând, am dobândit nestrăciunea, luând adevăratul Eden cel dintâi și mare milă.

Slavă..., glasul al 3-lea:

Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce ai primit răstignire de bunăvoie, spre învierea cea de obște a neamului omenesc, și prin trestia crucii sângerându-Ți degetele cu vopsele roșii, Te-ai milostivit a iscăli pentru noi, ca un împărat, cele ce sunt de iertare; nu ne trece cu vederea pe noi cei ce suntem amenințați iarăși cu depărtarea de la Tine. Ci Te milostivește, Unule, îndelung-răbdătorule, spre poporul Tău, cel ce este în nevoi și Te scoală și biruiește pe cei ce se luptă împotriva noastră ca un atotputernic. Și acum..., a Născătoarei – Dogmatica glasului.

LA LITIE

Stihurile hramului

Slavă... Și acum..., glasul al 5-lea:

Văzându-Te toată făptura răstignit pe cruce gol, pe Tine, Făcătorul și Ziditorul tuturor, s-a schimbat de frică și s-a tânguit; soarele și-a strâns lumina și pământul s-a clătinat; pietrele s-au despiciat și catapeteasma templului s-a rupt; morții din morminte s-au sculat și Puterile îngerești sau spăimântat, zicând: O, minune! Judecătorul se judecă și pătimește voind, pentru mântuirea și înnoirea lumii.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile Octoihului,

apoi Slavă... Și acum..., glasul al 4-lea:

Doamne, Cel ce ai ajutat în război preablândului David, ca să supună pe cel de alt neam, fii împreună în război cu credinciosul nostru popor, și cu arma Crucii surpă pe vrăjmașii noștri. Arată, Milostive, spre noi milele Tale cele de demult; și să cunoască adevărat, că Tu ești Dumnezeu și că spre Tine nădăjduind biruim;

rugându-se după obicei Preacurată Maica Ta, să se dăruiască nouă mare milă.

Troparul: Născătoare de Dumnezeu... (de două ori) și al Crucii, **glasul 1:** Mântuiește, Doamne, poporul Tău... cealaltă urmare a Privegherii.

DUMINICĂ LA UTRENIE

După cei șase psalmi, Dumnezeu este Domnul... pe glasul Octoihului. Se cântă troparul Învierii de două ori. **Slavă...** al Crucii. **Și acum...** al Născătoarei: Gavriil zicând ție, Fecioară... **Și** obișnuitele Catisme, și se cântă Sedelnele Învierii. De este hramul cinstitei Cruci

După Polieleu, Sedealna Crucii, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Cu lemnul a golit întâi vrăjmașul raiul, pentru mâncare aducând moarte; iar lemnul Crucii înfigându-se în pământ, a adus oamenilor îmbrăcăminte de viață și toată lumea s-a umplut de toată bucuria. Pe care văzând-o pusă spre închinare, împreună să strigăm lui Dumnezeu, popoare, cu credință: Plină este de slavă casa Lui.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

Canoanele Învierii și ale Născătoarei de Dumnezeu pe 6 și din Triod, pe 8, Tricântarea, alcătuire a sfântului Părintelui nostru Teodor Studitul.

Catavasie, glasul 1

Cântarea 1

Dumnezeiescul Moise a însemnat mai înainte de demult în Marea Roșie Crucea Ta, când a trecut pe Israel, tăind marea cu toiagul, cântându-ți cântarea ieșirii, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea a 3-a

Întărește-mă, Stăpâne Hristoase, cu Crucea Ta pe piatra credinței, ca să nu se clatine gândul meu de năvălirile vrăjmașului celui rău; că numai Tu Însuți ești sfânt.

SEDEALNA, glasul al 6-lea:

Crucea Ta, Doamne, s-a sfințit, căci cu dânsa se fac tămăduiri celor bolnavi întru păcate; prin ea cădem înaintea Ta, miluiește-ne pe noi.

Stih: *Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este.*

Astăzi s-a împlinit cuvântul proorocului; că iată ne închinăm la locul unde au stat picioarele Tale, Doamne. Și gustând din lemnul mântuirii, am aflat mântuire din patimile păcatului. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Numai cât s-a înfipt lemnul Crucii Tale, Hristoase, temeliile morții sau clătinat, Doamne; că cel pe care l-a înghițit iadul cu poftă, l-a liberat cu cutremur. Arătat-ai nouă mântuirea Ta, Sfinte; pentru care Te slăvim pe Tine, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Și acum..., a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pe Fiul tău, pe Hristos Dumnezeuul nostru, Care de bunăvoie a primit a fi pironit pe Cruce și a înviat din morți, să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 4-a

Pe Cruce văzându-Te pe Tine, Puternice, luminătorul cel mare de cutremur fiind cuprins și-a strâns și și-a ascuns razele; toată zidirea a lăudat cu frică îndelungă-răbdarea Ta, că s-a umplut pământul de lauda Ta.

Cântarea a 5-a

Dis-de dimineață Te lăudăm pe Tine, Mântuitorule îndurate, aflând pace prin Crucea Ta, prin care ai înnoit neamul omenesc, ducându-ne pe noi la lumină neînserată.

Cântarea a 6-a

Chipul dumnezeieștii Cruci, Iona mai înainte l-a însemnat în pântecele chitului, cu palmele întinse, și a ieșit din fiară, mântuindu-se cu puterea Ta, Cuvântule.

CONDAC, glasul al 7-lea:

Nu mai păzește încă sabia cea de văpaie ușa Edenului, că într-însa a venit minunata legătură, prin lemnul Crucii. Acul morții și biruința iadului s-au alungat, că de față ai stat, Mântuitorul meu, strigând celor din iad: Intrați iarăși în rai.

ICOS

Trei cruci a înfipt Pilat în Golgota: două tâlharilor și una Dătătorului de viață. Pe care văzând-o iadul, a zis celor de jos: O! Slugile mele și puterile mele, cine este Cel ce a înfipt piron în inima mea? Cu sulită de lemn m-a împuns fără de veste și mă rup. La cele dinăuntru ale mele mă doare, pântecele meu se chinuiește, simțirile-mi tulbură duhul și mă silesc a lepăda din mine pe Adam și pe cei din Adam, care îmi sunt dați prin lemn; că lemnul pe ei iarăși îi duce în rai.

Cântarea a 7-a

Cel ce ai izbăvit pe tineri din văpaie ai venit pe pământ luând trup, și pe Cruce pironindu-Te, mântuire ne-ai dăruit nouă, Hristoase, Cel singur binecuvântat, Dumnezeuul părinților și prea slăvit.

Cântarea a 8-a

În groapa leilor aruncat fiind oarecând marele între prooroci Daniel, mâinile în chipul crucii întinzându-și, nevătămat s-a păzit de a fi mâncare lor, binecuvântând pe Hristos în veci.

Cântarea a 9-a

O, Maică Fecioară si adevărată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut fără sămânță pe Hristos, Dumnezeul nostru, pe Cel ce S-a înălțat cu trupul pe Cruce, toți credincioșii Îl slăvim si te mărim acum după vrednicie.

LUMINÂANDA ÎNVIERII

Slavă..., a Crucii:

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Văzând astăzi pusă înainte cinstită Crucea lui Hristos, să ne închinăm ei și să ne veselim cu credință, cu dragoste sărutând-o; și rugând pe Domnul, Cel ce S-a răstignit pe ea de bunăvoie, să ne învrednicească pe noi pe toți a ne închina cinstitei Cruci și a ajunge fără osândire Învierea.

Și acum..., a Născătoarei:

Lemnului pe care Și-a întins preacuratele palme Fiul tău, Preacurată, răstignindu-Se pentru noi, acum cu credință ne închinăm; dăruiește-ne nouă pace, ca să ajungem și la preacinstitele Patimi, cele de mântuire a lumii, și să ne închinăm zilei Paștilor celei luminoase și lumii de bucurie, celei numite Doamnă și purtătoare de lumină.

LA LAUDE

Se pun 8 stihiri cântând: 4 stihiri ale Învierii, din Octoih și 4 podobii din Triod, repetând pe cea dintâi, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz între mucenici...

Cu glasuri să strigăm și cu cântări să slăvim cinstita Cruce, sărutândo și către ea să strigăm: Preacinstită Cruce, sfințește sufletele și trupurile noastre cu puterea ta, și ne păzește nerăniți de toată vătămarea potrivnicilor, pe cei ce ne închinăm ție cu dreaptă credință.

Apropiati-vă să scoateți ape neîmputinate, care se toarnă înaintea voastră prin harul Crucii. Iată că vedem pus înaintea lemnul cel sfânt, izvorul darurilor cel adăpat cu sângele și cu apa Stăpânului tuturor, Care S-a înălțat pe ea de bunăvoie, și a înălțat pe oameni.

Stih: *Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru și vă închinați la așternutul picioarelor Lui, că sfânt este.*

Întărirea Bisericii, puterea împăraților, lauda monahilor și mântuirea, tu ești, preacinstită Cruce. Pentru aceasta, închinându-ne ție, ne luminăm astăzi inimile și sufletele cu dumnezeiescul har al Celui ce S-a pironit pe tine și a surpat puterea vicleanului și blestemul l-a ridicat.

Stih: *Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.*

Și se repetă stihira cea dintâi.

glasul al 8-lea:

Apoi Stihul: *Scoală-Te, Doamne Dumnezeu meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi, până în sfârșit.*

Domnul tuturor ne-a învățat cu pildă, ca să ne ferim de gândul cel măreț al fariseilor celor prea răi, și tuturor le-a arătat să nu gândească cu trufie mai mult decât se cuvine a gândi. Că El însuși făcându-Se pildă și asemănare, S-a micșorat pe Sine până la Cruce și la moarte. Deci, mulțumindu-I cu vameșul, să zicem: Dumnezeule, Cel ce ai pățimit pentru noi și fără patimă ai rămas, izbăvește-ne pe noi de patimi și mântuiește sufletele noastre.

Slavă..., tot aceasta. Și acum... Preabinecuvântată ești...

Doxologia mare.

Iar când strana începe să cânte: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu..., preotul se îmbracă în toate veșmintele cele preoțești (sau unde va fi mai mare, este dator cel mai mare să o facă) și, luând cădelnița, cădește sfânta masă și cinstita Cruce, apoi luând-o pe disc, iese pe partea stângă, pe ușa dinspre miazănoapte, mergând înaintea lui cu două sfeșnice și cu cădelnița și merge drept spre ușile împărătești; și sfârșindu-se Doxologia și Sfinte Dumnezeule..., preotul zice: Cu înțelepciune drepti... Și se cântă troparul: Mântuiește, Doamne, poporul Tău... .

Și preotul, purtând cinstita Cruce, vine înaintea sfintelor uși și fiind acolo gătit analog, pune deasupra lui cinstita Cruce, apoi, luându-i acoperământul, cădește în chipul crucii, în patru părți. Și îndată, preotul cântă troparul, glasul al 6-lea:

Crucii Tale, ne închinăm, Stăpâne, și sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim. *(de trei ori)*

Apoi și stranele, cu glas mare, cântă același tropar, tot de trei ori.

De va fi în mănăstire, egumenul sau locțiitorul său trece între preoții slujitori și fac împreună două metanii înaintea sfintei Cruci de pe analog. Apoi sărută sfânta Cruce, întâi cel mai mare și pe urmă ceilalți, încheind cu a treia metanie. Asemenea fac cei din strana dreaptă și din strana stângă, ca și frații, închinându-se câte doi, după rânduială. În timpul cât se închină frații, se cântă la strane aceste stihiri, pe glasul al 2-lea:

Veniți credincioșilor să ne închinăm lemnului celui de viață făcător, pe care Hristos, Împăratul slavei, de bunăvoie mâinile întinzându-Și, ne-a înălțat la fericirea cea dintâi, pe care mai înainte vrăjmașul prin plăcere amăgindu-ne, a făcut să fim izgoniți de la Dumnezeu. Veniți, credincioșilor, să ne închinăm lemnului prin care ne-am învrednicit a sfărâma capetele vrăjmașilor celor nevăzuți. Veniți toate rudeniile neamurilor, Crucea Domnului cu

cântări să o cinstim. Bucură-te Cruce, scăparea cea desăvârșită a lui Adam celui căzut; întru tine binecredincioșii creștini se laudă, căci cu puterea ta pe popoarele păgâne le-au biruit. Pe tine acum cu frică creștinii sărutându-te, și pe Dumnezeu, Cel ce S-a pironit pe tine, Îl slăvim grăind: Doamne, Cel ce Te-ai răstignit pe ea, miluiește-ne pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Altă stihiră, glasul al 8-lea:

Astăzi Stăpânul făpturii și Domnul slavei, pe Cruce a fost pironit și în coastă a fost împuns, fiere și oțet a gustat, dulceața Bisericii! Cu cunună de spini a fost încununat, Cel ce acoperă cerul cu nori. Cu haină de ocară a fost îmbrăcat și peste obraz a fost bătut cu mână de țărână Cel ce a zidit pe om cu mâna. Pe spate a fost bătut, Cel ce îmbracă cerul cu nori. Scuiări și răni a luat și ocări și pumni, și toate le-a răbdat pentru mine, cel osândit, Mântuitorul meu și Dumnezeu, ca să mântuiască lumea de înșelăciune, ca un milostiv.

Slavă..., același glas:

Astăzi Cel neapropiat după ființă mie apropiat S-a făcut și a pățimit Patimi Cel ce m-a slobozit pe mine din patimi. Cel ce dă lumină orbilor, de buzele celor fără de lege a fost scuiat și Și-a dat spatele spre răni pentru cei robiți. Pe Care Curata și Maica Lui pe Cruce văzându-L cu durere a zis: Vai mie, Fiul meu! De ce ai făcut aceasta? Cel împodobit cu frumusețea mai mult decât toți oamenii, fără suflare și fără podoabă Te arăți, neavând chip, nici frumusețe. Vai mie, lumina mea! Nu pot să Te văd adormit; la cele dinlăuntru mă rănesc și cumplită sabie prin inima mea trece. Laud patimile Tale, închinu-mă milostivirii Tale, îndelung-Răbdătorule, Doamne, slavă Ție.

Și acum..., glasul al 6-lea:

Astăzi s-a împlinit cuvântul proorocesc; că iată ne închinăm la locul unde au stat picioarele Tale, Doamne. Și din lemnul

mântuirii gustând, slobozire din patimile păcatului am dobândit. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Apoi, ecteniile și otpustul.

LA VECERNIE, DUMINICĂ SEARA

La Doamne strigat-am... punem 10 Stihiri cântând 4 stihiri de umilință din Octoih, și podobnice din Triod; ale lui Iosif.

Glasul al 8-lea:

Podobia: Doamne, de ai și stătut...

Doamne, Cea ce Ți-ai întins mâinile pe Cruce de bunăvoie, învrednicește-ne pe noi să ne închinăm ei, întru umilința inimii, luminându-ne bine cu postirile, cu rugăciunile și cu înfrânarea și cu facerea de bine, ca un bun și de oameni iubitor.

Doamne, curățește mulțimea păcatelor mele, după mulțimea milei Tale, prea-Îndurate, și mă învrednicește a vedea cu suflet curat Crucea Ta și a o săruta întru această săptămână a postului, ca un iubitor de oameni.

Altă Stihiră podobnică a lui Teodor, Glasul al 8-lea:

Podobie : Mare minune...

Mare minune! Se vede lemnul pe carele S-a răstignit Hristos cu trupul. Lumea se închină lui și luminându-se strigă : O, putere a Crucii ! Că numai văzându-se, arde pe draci ! Și închipuindu-se se arată arzându-i; fericescu-te pe tine, lemnule preacurate; cinstescute și mă închin ție, cu frică, și slăvesc pe Dumnezeu, Carele prin tine mi-a dăruit viață fără de sfârșit.

Și din Minei trei. Slavă..., Și acum..., a Născătoarei :

Ieșire : Lumină lină...

Prochimen, glasul al 8-lea:

Dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Stih 1: De la marginile pământului, către Tine am strigat.

Stih 2: Acoperi-mă-voi întru acoperământul aripilor Tale

Stih 3: Așa voi cânta numele Tău în veci.

Și iarăși : Dat ai moștenire celor ce se tem...

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, glasul al 8-lea, singur glasul:

Nu cutez, eu ticălosul, să privesc cu ochii la cer, pentru faptele mele cele viclene. Ci ca vameșul suspinând, strig Ție: Dumnezeule, milostivește-Te spre mine păcătosul, și de fățarnicia cea fariseiască mă scapă, ca un milostiv. *(de două ori)*

Martirica :

Mucenicii Domnului, tot locul sfințiți și toată boala tămăduiți; și acum rugați-vă, să se mântuiască din cursele vrăjmașului sufletele noastre, rugămu-vă.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Cele cerești te laudă pe tine, ceea ce ești plină de dar, Maică, care nu știi de mire, și noi preamărim nașterea ta cea neurmată. Născătoare de Dumnezeu, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

DUMINICA

A PATRA SFÂNTULUI ȘI MARELUI POST

„A CUVIOSULUI IOAN SCĂRARUL”

LA VECERNIE, SÂMBĂTĂ SEARA

După obișnuita Catismă, se cântă trei stihiri ale Învierii, patru ale lui Anatolie și trei din Minei. Alții mai în urmă au așezat să se cânte slujba Sfântului Ioan Scărarul din muntele Sinai. Stihirile sfântului, glasul al 8-lea:

Podobie: O, preaslăvită minune...

Părinte Ioane cuvioase, pururea ai purtat cu adevărat în gura ta înălțările lui Dumnezeu, cugetând cu multă străduință la cuvintele cele de Dumnezeu insuflate, preaînțeleptule, și cu harul cel ce izvorăște de acolo te-ai îmbogățit făcându-te fericit, surpând sfaturile tuturor necredincioșilor.

Părinte Ioane mărite, curățindu-ți sufletul cu izvoarele lacrimilor și cu stările cele de toată noaptea înduplecând pe Dumnezeu, te-ai înălțat spre dragostea și frumusețea Lui, fericite; întru care după vrednicie te desfătezi acum, neîncetat bucurându-te cu cei ce s-au nevoit împreună cu tine, cuvioase, de Dumnezeu cugetătorule.

Părinte Ioane cuvioase, întrariându-ți gândul prin credință spre Dumnezeu, ai urât nestatornicia tulburării celei lumești și, crucea ta luând-o, ai urmat Celui ce vede toate, rob făcând minții, cu deprinderile sihăstriei, trupul cel neînfrânat, prin puterea dumnezeiescului Duh.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Cuvioase părinte, ascultând glasul Evangheliei Domnului, ai părăsit lumea, bogăția și mărirea întru nimic socotindu-le. Pentru aceasta ai strigat tuturor: Iubiți pe Dumnezeu și veți afla har veșnic; nimic să nu cinstiți mai mult decât dragostea Lui, ca să aflați odihnă împreună cu toți sfinții, când va veni întru slava Sa. Cu ale căror rugăciuni, Hristoase, păzește și mântuiește sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei, glasul din Octoih.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului, apoi Slavă..., a cuviosului, glasul al 2-lea:

Pe cel pe pământ înger și în Ceruri om al lui Dumnezeu, podoaba cea frumoasă a lumii, desfătarea virtuților și a faptelor bune, lauda sihaștrilor, pe Ioan să-l cinstim. Că acesta, fiind sădit în casa lui Dumnezeu, a înflorit după dreptate, și ca un cedru în pustie a înmulțit turmele Lui Hristos, ale oilor celor cuvântătoare, întru cuvioșie și dreptate.

Și acum..., a Născătoarei, același glas:

O, minune, mai nouă decât toate minunile cele de demult! Că cine a cunoscut să fi născut maică fără bărbat, și să poarte în brațe pe Cel ce cuprinde toată făptura? A lui Dumnezeu este voia, Cel ce S-a născut; pe Care ca pe un prunc, Preacurată, în brațele tale purtându-L, și îndrăznire, ca o Maică, la Dânsul câștigând, nu înceta a-L ruga pentru cei ce te cinstesc, ca să miluiască și să mântuiască sufletele noastre.

TROPARUL Învierii; Slavă..., al cuviosului, glasul 1:

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule, Părintele nostru Ioane; cu postul,

cu privegherea și cu rugăciunea, cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă Celui ce ți-a dat ție putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Alt tropar, al sfântului, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor, și întru supinuri din adânc ai făcut însutit roditoare ostenele tale; te-ai făcut luminător, strălucind lumii prin minuni, Cuvioase Ioane, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

DUMINICĂ LA UTRENIE

Canoanele Învierii și ale Născătoarei de Dumnezeu pe 6; ale Triodului pe 4 și ale Sfântului pe 4.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

**După cântarea a 3-a,
SEDEALNA, glasul al 5-lea:**

Podobie: De străina feciorie...

Ținând ca o armă de mântuire preacurată Crucea Ta, Mântuitorul nostru, prin ea strigăm Ție: Mântuiește-ne pe noi, Cel ce ai pățimit de bunăvoie pentru noi, Dumnezeul tuturor, ca un mult-Milostiv.

Slavă..., a cuviosului, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Întărind ca niște trepte virtuțile, spre cer te-ai suit cu adevărat luminând, prin dreapta credință, la adâncul cel nemăsurat al privirii la cele de sus, biruind toate pândirile demonilor, și păzești pe oameni de vătămarea lor, o Ioane, scara virtuților; și acum te rogi, să se mântuiască robii tăi.

Și acum..., a Născătoarei:

Cel ce șade pe scaun de heruvimi și petrece în sânurile Tatălui, ca pe scaunul Său cel sfânt șade trupește în sânurile tale, stăpână, împărățind așa Dumnezeu peste toate neamurile, și înțelepțește Îi cântăm acum; pe Care roagă-L să mântuiască pe robii tăi.

**După cântarea a 6-a,
CONDAC, glasul al 4-lea:**

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi lumii...

Întru înălțimea înfrânării te-a pus pe tine Domnul, ca pe o stea adevărată și nerătăcită, luminând marginile, învățătorule Ioane, părintele nostru.

ICOS

Casă a lui Dumnezeu te-ai făcut cu adevărat pe tine însuți, părinte, cu dumnezeieștile tale virtuți, împodobind lămurit, ca și cu niște aur strălucitor, credința, nădejdea și dragostea cea adevărată; așezând dumnezeieștile legi, nevoindu-te cu înfrânarea ca un fără de trup; gândire, bărbăție și înțelepciune câștigându-ți și smerenia prin care te-ai înălțat. Pentru aceasta te-ai și luminat cu rugăciunile tale neîncetate, și ai ajuns la locașurile cerești, învățătorule Ioane, părintele nostru.

LUMINÂNDA ÎNVIERII

Slavă..., a Cuviosului:

Podobie: Femei auziți glasul...

Depărtatu-te-ai de desfătarea lumească, cuvioase, ca de ceva vătămător și, veștejindu-ți trupul cu nemâncarea, ai înnoit tăria sufletului și ai câștigat mărire cerească, vrednicule de laudă. Pentru aceasta nu înceta rugându-te pentru noi, Ioane.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu adevărat te mărturisim, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, noi, cei ce ne-am mântuit prin tine; că ai născut cu mijlocire nespūsă pe Dumnezeu, Cel ce a stricat moartea prin Crucea Sa, și la Sine a atras mulțimile cuvioșilor, cu care împreună te laudăm, Fecioară.

LA LAUDE

Se pun opt stihiri și se cântă stihirile lui Anatolie din Octoih:

Apoi se cântă idiomela, glasul al 2-lea:

Veniți să lucrăm în via cea de taină, făcând în ea roade de pocăință; nu ostenindu-ne cu mâncări și cu băuturi, ci cu rugăciuni și cu posturi săvârșind virtuțile. Că aceasta plăcând Stăpânului lucrului, dăruiește dinarul, prin care scapă sufletele de datoria păcatului, Unule, Cel multîndurat.

Slavă..., tot aceasta; Și acum..., Preabinecuvântată ești...

LA VECERNIE, DUMINICĂ SEARA

După Psalmul cel începător, la Doamne strigat-am..., punem Stihiri 10. Și cântăm patru Stihiri de umilință, din Octoih, și ale Triodului podobnicele lui Iosif, glasul al 8-lea.

Podobie : Mare este puterea Crucii...

Să arătăm, credincioșilor, osteneli mari în vremea postului, ca să dobândim laudă, cu mila marelui Dumnezeu, mântuindu-ne de văpaia gheenei.

Trecând acum înjumătățirea postului, să arătăm după adevăr începerea slăvirii celei dumnezeiești și să ne sârguim cu căldură, să ajungem la desăvârșirea vieții îmbunătățite; ca să luăm desfătarea care nu îmbătrânește.

Altă Stihiră, a lui Teodor, glasul al 7-lea:

Podobia : Sub acoperământul tău...

Trecând înjumătățirea acestei sfințite înconjurări a postului, să ne îndreptăm cu bucurie călătoria către cel viitor, ungându-ne sufletul cu untul de lemn al facerii de bine; ca să ne învrednicim, să ne închinăm și dumnezeieștilor patimi ale lui Hristos Dumnezeuul nostru, și să ajungem și la înfricoșata și Sfânta Înviere a Lui.

Și 3 din Minei. Slavă..., Și acum..., a Născătoarei;

Ieșire : Lumină lină...

Prochimen mare, glasul al 8-lea:

Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta; când mă necăjesc degrab mă auzi. Ia aminte spre sufletul meu, și-l mântuiește pe el.

Stih : Mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Stih : Vadă săracii și să se veselească.

Stih : Căutați pe Dumnezeu și va fi viu sufletul vostru.

Și iarăși cu glas mai înalt : Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta...

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, glasul al 7-lea:

Aproape este Mântuitorul, Cel ce a sădit via și a chemat lucrătorii; veniți nevoitorii postului să luăm plată, că Dătătorul este bogat și îndurat. Puțin lucrând, vom câștiga milă sufletului.

Altă Stihiră, glasul al 6-lea, însuși glasul:

Căzând Adam în tâlhăreștile gânduri, s-a furat mintea, rânindu-se la suflet; și a zăcut gol de ajutor. Nici preotul cel mai înainte de lege n-a căutat de dânsul, nici levitul cel din lege nu s-a uitat la dânsul; fără numai Tu, Dumnezeule, Cel ce ai venit, nu din Samaria, ci din Născătoarea de Dumnezeu, Doamne, slavă Ție.

Martirica :

Mucenicii Tăi, Doamne, nu Te-au tăgăduit, nici nu s-au depărtat de la poruncile Tale; cu rugăciunile lor miluiește-ne pe noi.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei :

Ca arhanghelii să laudăm, credincioșilor, cămara cea cerească și ușa cea pecetluită cu adevărat; bucură-te, din care a odrăslit nouă Mântuitorul tuturor, Hristos, Dătătorul de viață și Dumnezeu. Surpă, Stăpână, pe tiranii, vrăjmașii noștri cei fără Dumnezeu, cu mâna ta, Preacurată, nădejdea creștinilor.

Și cealaltă rânduială, după obicei.

DUMINICA

A CINCEA A SFÂNTULUI ȘI MARELUI POST ÎN CARE SE POMENEȘTE CUVIOASA MAICA NOASTRĂ MARIA EGIPTEANCA

LA VECERNIE, SÂMBĂTĂ SEARA

Rânduiala este asemenea ca în celelalte duminici, cântând și rânduiala Sfântului de la Minei, ce se va întâmpla.

Iar alții mai pe urmă au așezat să se cânte în această duminică slujba Cuvioasei Maicii noastre Maria Egipteanca.

După Psalmul începător și obișnuita Catismă, la Doamne strigat-am..., se pun stihirile pe 10: cântând trei stihiri ale Învierii, din Octoih, trei ale lui Anatolie și patru ale cuvioasei, repetând una, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea punându-și...

Te oprea cu vederea celor cinstite întinăciunea cea mai dinainte, ce se trăgea din pângăriri; dar simțirea ta și cugetul celor ce s-au făcut de tine, maică de Dumnezeu înțeleptită, s-a făcut ție întoarcere spre cele mai bune; că privind spre icoana binecuvântatei fiice a lui Dumnezeu și căindu-te de toate păcatele de mai înainte, prealăudată, cu îndrăzneală mare te-ai închinat cinstului lemn.

Închinându-te sfintelor locuri cu bucurie, ai luat de acolo merinde de virtute mântuitoare; ai alergat grabnic călătoria cea bună și, trecând râul Iordanului, în locașul Botezătorului te-ai sălășluit cu osârdie; și sălbăția patimilor ai întunecat-o cu

purtarea ta, împlinind cu curaj prin înfrânare înfierbântările trupului, maică pururea fericită.

Locuind în pustie, ai lepădat chipurile patimilor din sufletul tău, întipăriindu-ți închipuirea lui Dumnezeu, cuvioasă, prin multe feluri de virtuți; și atâta ai strălucit, încât și peste ape ușor ai trecut, fericită, și te-ai ridicat de pe pământ cu rugăciunile tale către Dumnezeu; și acum, stând cu îndrăzneală înaintea lui Hristos, prealăudată Marie, roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 4-lea:

Puterea Crucii Tale, Hristoase, a făcut minune; că și aceea care mai înainte era desfrânată, s-a nevoit cu nevoiță pustnicească. De unde și lepădând neputința, vitejește a stat împotriva diavolului. Pentru aceasta luând și răsplata biruinței, se roagă pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei, cea întâi a glasului; Dogmatica.

LA STIHOAVNĂ
Stihirile Octoihului,

Slavă..., a cuvioasei, glasul al 2-lea:

Vânările sufletului și patimile trupului le-ai tăiat cu sabia postului; păcatele gândului cu tăcerea sihăstriei le-ai înecat; cu curgerile lacrimilor tale ai adăpat toată pustia și ne-ai odrăslit nouă roade de pocăință. Pentru aceasta cinstim pomenirea ta, cuvioasă.

Și acum..., a Născătoarei, același glas:

O, minune mai nouă decât toate minunile cele de demult! Că cine a cunoscut să fi născut maică fără bărbat și să poarte în brațe pe Cel ce cuprinde toată făptura? A lui Dumnezeu este voia, Cel ce S-a născut, pe Care ca pe un prunc, Preacurată, în brațele tale purtându-L, și îndrăznire ca o maică la Dânsul câștigând, nu înceta

a-L ruga pentru cei ce te cinstesc, ca să miluiască și să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Învierii.

Slavă..., al cuvioasei, glasul al 8-lea:

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că luând crucea ai urmat lui Hristos, și lucrând ai învățat sa nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Maică Marie, duhul tău.

Și acum..., al Născătoarei: Cel ce pentru noi Te-ai născut...

DUMINICĂ LA UTRENIE

După toată rânduiala obișnuită, trei canoane: al Învierii cu al Născătoarei de Dumnezeu, pe 6; acesta al Triodului pe 4, și al cuvioasei, pe 4.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

După cântarea a 3-a

SEDEALNA, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...

Toate săltările trupului înfrânându-ți cu ostenelele sihăstrești, ți-ai arătat vitează înțelepciunea sufletului tău, că poftind să vezi Crucea Domnului, te-ai răstignit singură pe tine lumii, tu cea vrednică de cântare. Drept aceea și spre râvna vieții îngerești cu dragoste te-ai îndemnat singură, preafericită; roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască bogat iertare de greșale celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Pe ceea ce este uşă cerească şi chivot, munte cu totul sfânt, nor strălucit, sa o lăudăm; scară cerească, rai cuvântător, mântuirea Evei şi vistierie mare a toată lumea; că în aceasta s-a lucrat mântuirea lumii şi iertarea greşalelor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa, Roagă pe Fiul tău şi Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce se închină cu credinţă preasfintei naşterii tale.

După cântarea a 6-a

CONDAC, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Ceea ce mai înainte erai plină de tot felul de întinări, te-ai arătat aleasă lui Hristos, prin pocăinţă urmând vieţii îngereşti, şi cu arma Crucii calci în picioare pe demoni. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă a Împărăţiei cerului, Marie prealăudată.

ICOS

Pe tine, mieluşeaua şi fiica lui Hristos, astăzi cu cântări te lăudăm, Marie pururea vrednică de cântare, care te-ai arătat crescând între egipteni şi din toată rătăcirea lor ai scăpat; şi te-ai adus aleasă şi cinstită odraslă Bisericii, prin post şi prin rugăciune, nevoindu-te mai presus de măsura firii omeneşti. De aceea te-ai înălţat la Hristos, prin viaţă şi prin fapte. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă Împărăţiei cerurilor, Cuvioasă Marie, mult lăudată.

LUMINÂNDA ÎNVIERII

Apoi Slavă..., a cuvioasei:

Podobie: Cel ce ai împodobit cerul...

Pildă de pocăinţă avându-te pe tine, Preacuvioasă Marie, roagă pe Hristos să ne dăruiască nouă aceasta în vremea postului; ca în credinţă şi în dragoste să te lăudam pe tine cu cântări.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești îndulcirea îngerilor, bucuria celor apăsați, ocrotitoare creștinilor, Fecioară, Maica Domnului, ajută-mă și mă izbăvește de chinurile cele veșnice.

LA LAUDE

Patru stihiri ale Învierii din Octoih și patru ale lui Anatolie; apoi se cântă:

glasul 1, însuși glasul:

Nu este Împărăția lui Dumnezeu mâncare și băutură, ci dreptate și nevoiță cu sfințenie. Pentru aceasta nici bogății nu vor intra în ea, ci numai cei care depun averile lor în mâinile săracilor. Acestea le învață și David proorocul, zicând: Bărbat drept este cel ce miluiește în toate zilele, cel ce se desfătează în Domnul, umblă în lumina Lui și care nu se va poticni. Acestea toate s-au scris spre înțeleptirea noastră; ca, postind, să facem bunătate, și așa să ne dea nouă Domnul cele cerești în locul celor pământești.

Slavă..., tot aceasta; Și acum..., Preabinecuvântată ești...

LA VECERNIE, DUMINICA SEARA

La Doamne strigat-am..., punem Stihirile pe 10 și cântăm patru ale glasului, din Octoih, cele de umilință, trei podobnice ale Triodului și trei din Minei, glasul 1.

Podobia : Prealăudaților Mucenici...

Sărăcind, Hristoase, Cea ce ești bogat, ai îmbogățit pe oameni cu nemurirea și cu strălucirea; pentru aceasta îmbogățește-mă cu bunătăți pe mine, cel ce am sărăcit de dulcele lumii și mă împreună cu Lazăr cel sărac, izbăvindu-mă de munca bogatului și de gheena care mi s-a gătit.

Îmbogățitu-m-am cumplit în răutate și am iubit dezmierdarea, m-am îndestulat de desfătări în lume, Doamne, și m-am făcut vinovat focului gheenei, neuitându-mă, ca și Lazăr, la mintea mea cea flămândă; și lepădat fiind înaintea ușilor faptelor celor dumnezeiești, milostivește-Te spre mine, Stăpâne.

Alta Stihiră, a lui Teodor, glasul 1:

Podobia : Nor luminos pe Tine...

Începând cu dragoste a șasea săptămână a cinstului post, să aducem, credincioșilor, cântare, înaintea prăznuirii stâlpărilor, Domnului Celui ce vine în slavă cu puterea Dumnezeirii, în Ierusalim, ca să omoare moartea. Pentru aceasta să gătim cu bunăcredință semnele biruinței, ramurile bunătăților, strigând : Osana ! Făcătorului tuturor.

Și trei de la Minei. Slavă..., Și acum..., a Născătoarei,

IEȘIRE : Lumină lină...

Prochimen, glasul al 8-lea :

Dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Stih 1 : De la marginile pământului, către Tine am strigat.

Stih 2 : Ascunde-mă-voi întru acoperământul aripilor Tale.

Stih 3 : Așa voi cânta numele Tău în veci.

Și iarăși : Dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, glasul 1, singur glasul :

Minunat este obiceiul cel milostiv al Mântuitorului pentru noi, că având cunoștința celor ce vor să fie, ca și a celor ce sunt de față, a vădit viața lui Lazăr și a bogatului. Deci, privind noi la sfârșitul amândurora acelora, să fugim de cumplirea și de urârea de oameni a aceluia și să râvnim răbdării și așteptării celei îndelungate a

celuilalt, ca încălzindu-ne împreună cu dânsul în sânurile lui Avraam, să strigăm : Drepte Judecătorule, Doamne, slavă Ție. (*de două ori*)

Martirica:

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, dă-ne nouă pacea Ta și ne miluiește, ca un îndurat.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Glasul 1:

Ceea ce ești bucuria cetelor cerești și pe pământ, oamenilor, tare folositoare; preacurată Fecioară, mântuiește-ne pe noi, cei ce scăpăm la tine; că spre tine, după Dumnezeu, nădejtile ne-am pus, Născătoare de Dumnezeu.